

## СТЕНОГРАМА

комітетських слухань щодо розвитку фізичної культури і спорту

від 13 березня 2013 року

Веде засідання Голова Комітету з питань сім'ї, молодіжної політики,  
спорту та туризму А.Л.ПАЛАТНИЙ

ГОЛОВУЮЧИЙ. Доброго дня, шановні друзі! Шановні депутати, запрошені на слухання! Хочу розпочати наше засідання з дуже приємної події. Від імені Комітету Верховної Ради України з питань сім'ї, молодіжної політики, спорту та туризму щиро вітаю в нашій залі міжнародного гросмейстера з шахів, майстра спорту міжнародного класу, чемпіонку четвертого командного чемпіонату світу, який проходив в місті Астана (Казахстан) з 2 по 13 березня цього року Музичук Марію Олегівну. *(Оплески)*

Пані Марія разом з членами жіночої збірної команди України з шахів Лагно Катериною Олександрівною, Яновською Інною Григорівною, Ушеніною Анною Юріївною, Жуковою Наталією Олександрівною продемонстрували всьому світу, що наша збірна найкраща, що наші жінки найрозумніші і найкрасивіші.

Зрозуміло, що перемога нашої збірної не була б така тріумфальна, якби не головний тренер жіночої збірної України з шахів Бродський Михайло Леонідович. *(Оплески)*

Президент Федерації з шахів України Капустін Віктор Володимирович. *(Оплески)*

Провідний тренер збірної команди України з шахів Тимошенко Леонід Володимирович. *(Оплески)*

Шановні колеги! Шановні друзі, шановні запрошені! Я прошу міністра спорту Равіля Сафовича Сафіулліна і мене особисто привітати Марію Олегівну. Будь ласка, Маріє Олегівно. *(Оплески)*

САФІУЛЛІН Р.С.

Уважаемые присутствующие! Уважаемый Артур Леонидович, я прошу прощения, я пару слов еще скажу. *(Оплески)*

Так, Мария Олеговна, вы не уходите, пожалуйста.

Уважаемые друзья, я присоединяюсь к словам Артура Леонидовича. Действительно, событие в истории нашего спорта – впервые завоеванные медали, точнее, первое место завоевано впервые в командном зачете. Седьмой, девятый и одиннадцатый года чемпионками мира становились китайки. Но вот наши девочки, всех их назвал Артур Леонидович, уверенно шли к победе и выполнили то, что нужно было в последнем туре – сыграть в ничью с россиянками, как минимум. Это было сделано. Так что поздравляем мы все и державна служба, и уже созданное министерство, поздравляем. *(Оплески)*

Я еще хочу сказать, что сегодня заседание Кабинета Министров началось именно с этого. Николай Янович, наш Премьер-министр, поздравил всю команду с такой убедительной победой, тренеров, президента федерации. Поэтому нам остается только присоединиться к поздравлениям Премьер-министра.

И одно еще приятное событие. До сегодняшнего дня у нас Мария Олеговна была мастером спорта международного класса. Поэтому я с удовольствием вручаю ей звание "Заслуженного мастера спорта Украины". *(Оплески)*

И я так же хотел сказать, что Бродский Михаил Леонидович, ему присваивается звание "Заслуженного тренера Украины". Пожалуйста, Михаил Леонидович. *(Оплески)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Спасибо, Равиль Сафович. Мы пожелаем Марине, чтобы это была не последняя медаль в ее карьере, а мы уверены, что это только начало нашей сборной. Спасибо.

Шановні колеги, перейдемо до порядку денного.

Шановні друзі! Шановні учасники слухань! Продовжуємо наше засідання. Сьогодні Комітет з питань сім'ї і молодіжної політики, спорту та туризму зібрав вас – фахівців фізичної культури та спорту, керівників відповідних органів виконавчої влади та їх підрозділів, представників спортивної громадськості, щоб обговорити стратегічні проблеми розвитку спортивної сфери.

На мою думку, символічним є той факт, що між прийняттям рішення про проведення комітетських слухань та самими слуханнями відбулося декілька, на мій погляд, дуже важливих подій. Безперечно, головні з них: це відновлення Міністерства молоді, спорту України як окремого центрального органу виконавчої влади та затвердження проекту Закону про загальнодержавну програму розвитку фізичної культури і спорту. І ми зобов'язані підтримати цей позитивний імпульс і виробити спільні шляхи розвитку фізкультурно-спортивної галузі, вдосконалення її законодавчого забезпечення.

В цьому зв'язку, перше питання – це страхування життя та здоров'я спортсменів, які беруть участь у спортивних змаганнях. І це дуже важливо, оскільки отримання важкої травми може не тільки позбавити спортсмена можливості займатися спортом, але й суттєво ускладнити йому подальшу трудову діяльність.

На сьогодні статтею 43 Закону України "Про фізичну культуру і спорт" передбачено, що спортсмени вищої категорії підлягають обов'язковому страхуванню в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України. Нагадаю, що ця стаття визначає спортсменами вищої категорії спортсменів, які мають спортивні звання, тобто звання майстра спорту України, майстра спорту міжнародного класу України, заслуженого майстра спорту і гросмастера України. Проте відповідно до Постанови Кабінету Міністрів України про затвердження порядку та умов обов'язкового державного страхування спортсменів вищої категорії обов'язковому страхуванню підлягають тільки спортсмени збірних команд.

Таким чином, зазначена постанова не приведена у відповідність з новою редакцією Закону про фізичну культуру і спорт. Але навіть і ця постанова не виконується, оскільки держава не виділяє коштів на страхування навіть членів збірних команд. Верховна Рада України шостого скликання прийняла за основу проект Закону про внесення доповнення до статті 40 Закону України про фізичну культуру і спорт щодо страхування учасників змагань, яким пропонується визначити, що життя та здоров'я учасників спортивних змагань на час проведення спортивних змагань підлягають обов'язковому страхуванню. Пропонується обговорити цей законопроект як у редакції першого читання, так і в редакції, яку комітет парламенту минулого скликання подав на розгляд Верховної Ради України на повторне друге читання.

Ми повинні визначити основні питання законодавчого забезпечення страхування спортсменів та прийняття рішення про створення робочої групи для розробки пропозицій щодо створення правових підстав забезпечення страхування життя та здоров'я спортсменів, за підсумками роботи якої або вийти на узгоджену редакцію законопроекту, яку комітет міг би внести на розгляд до Верховної Ради, або рекомендувати Верховній Раді України зняти його з розгляду та розробити новий законопроект, який комплексно вирішуватиме проблему страхування життя та здоров'я спортсменів.

Друге питання порядку денного – це вдосконалення державної політики у сфері фізичної культури і спорту. На думку членів комітету, держава повинна насамперед зробити головний акцент на підтримці дитячого та дитячо-юнацького спорту, дитячо-юнацьких спортивних шкіл, відновлення спортивної інфраструктури у школах та за місцем проживання. Безумовно, олімпійські медалі, перемоги на чемпіонатах світу, Європи мають дуже велике значення для формування здорового способу життя молоді. Проте без державної підтримки масового спорту вищі досягнення приречені на знищення. Ми зобов'язані розвінчати популярне зараз гасло про шкідливість для дитини

уроків фізичної культури в школі. Натомість, на думку членів комітету, дітям найбільше загрожує саме відсутність рухливої активності, занять фізичною культурою та спортом та надмірне витрачання вільного часу за комп'ютером у кожній сім'ї. сьогодні в Україні працює більше, ніж півтори тисячі дитячо-юнацьких спортивних шкіл, в яких займаються біля 13 відсотків загальної кількості дітей та молоді віком з 6 до 18 років. Проте, ми постійно отримуємо сигнали про загрозу існування цих шкіл.

Наприклад, зараз у комітеті розглядається кричуще звернення зі Здолбунівського району Рівненської області щодо зухвалих спроб керівництва району відібрати у місцевої ДЮСШ частину земельної ділянки. Ця епопея продовжується вже три роки, і зупинити місцевих можновладців не може ні міністерство, ні прокуратура. І це зрозуміло. Кого цікавлять сьогодні здоров'я молоді та дітей, коли можна відкусити від школи дуже великий ласий кусочок землі?

Комітет, безперечно, звернеться до Генпрокуратури та облдержадміністрації, щоб поставити крапку в цьому питанні. Проте ситуація є дуже сумною і, на жаль, сьогодні типовою.

Постійно виконуються проблеми щодо фінансування. Щорічно відбувається боротьба за кошти фонду соціального страхування тимчасової втрати працездатності, який вважає, що краще оплачувати лікарняні, ніж виділити кошти на те, щоб діти займалися спортом.

Крім того, просто знущенням над дитячим спортом виглядає оплата ДЮСШ на сьогоднішній день іншими спортивними закладами комунальних послуг за тарифами підприємств промислових.

З іншого боку, розвиваючи дитячо-юнацький спорт, необхідно визначитися, що головне – виховувати здорове покоління чи лише майбутніх чемпіонів. На сьогодні зарплата тренера залежить насамперед від результатів, досягнутих їх учнями. І це, напевно, має сенс. Але при тому підході не враховується оздоровча функція спорту. Може необхідно оцінювати стан здоров'я вихованці ДЮСШ і враховувати це при нарахуванні заробітної плати тренера.

Крім того, як правило, кращі результати демонструють вихованці досвідчених тренерів. А при такому підході ми відлякуємо від дитячого спорту молодих тренерів, позбавляючи їх відповідних стимулів.

Багато спортивних секцій працює при навчальних закладах за місцем проживання дітей. Проте, у багатьох випадках плата за заняття в них непосильна для більшості батьків. Тому органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування зобов'язані фінансово підтримувати спортивні заклади та секції у питаннях виплати зарплати тренерам, сприяти наданню приміщень для занять на пільгових умовах.

Необхідно заборонити комерційне використання спортивних залів у всіх типах навчальних закладів. Відкрити їхні двері для учнів та студентів.

Наш комітет вважає, що головним завданням державної політики у галузі фізичної культури і спорту повинно стати залучення якомога більшості дітей та молоді до занять фізичною культурою та спортом, що призведе, як до покращення їхнього, так і до повного вирішення проблеми їхнього дозвілля та профілактики правопорушень.

Шляхи вирішення цього життєво важливого завдання повинні бути відображені у законах України "Про фізичну культуру і спорт" і про Загальнодержавну програму розвитку фізичної культури і спорту. Останній треба прийняти якомога швидше, щоб надолужити втрачений на підготовку до його прийняття час, проте, зробити максимально якісним, спрямованим на ефективне вирішення поточних і перспективних проблем розвитку спортивної сфери.

Якщо ми вирішимо завдання сталого розвитку дитячого та дитячо-юнацького спорту, то отримаємо міцний фундамент для розвитку спорту вищих досягнень.

Важливим питання розвитку всієї спортивної галузі є створення сучасних спортивних баз, які б використовувалися, як для розвитку спорт вищих досягнень, так і для дитячо-юнацького спорту.

Ми вважаємо нагальними завданнями узгодження Законів України про фізичну культуру і спорт та про громадські об'єднання прийняття нової редакції Закону України про антидопінговий контроль. Безумовно, є багато інших проблем, на яких наголосять у своїх виступах сьогоднішні слухачі. Пропонується одночасно обговорити обидва питання порядку денного і в рекомендаціях слухань вийти на узгоджені пропозиції щодо вдосконалення як законодавчого забезпечення страхування спортсменів, так і на вдосконалення державної політики у сфері фізичної культури і спорту.

Шановні запрошені, шановні колеги, я дякую вам за увагу, прошу і пропоную перейти до обговорення. Нагадую, для доповідей – регламент 10 хвилин, для виступів – 5 хвилин.

Хочу, насамперед, запросити до слова Сафіулліна Равіля Сафовича, міністра молоді та спорту України. Будь ласка, Равіль Сафович.

САФІУЛЛІН Р.С. Спасибо. Уважаемый Артур Леонидович, уважаемые народные депутаты, уважаемые присутствующие!

..... сумма страхового платежа, которая оплачивается службой как работодателем, допустим, я применительно к государственной службе,

составляет пять процентов фонда оплаты труда застрахованных сотрудников, за исключением премиальных выплат. Максимальный размер страховой выплаты составляет сумму десятилетнего заработка застрахованного на последней занимаемой должности. Я говорю к тому, чтобы примерно проводили параллель с нашими спортсменами. Сумма десятилетнего и достаточно ли этого будет для погашения той или иной травмы. Но я скажу так, вроде как законодательно у нас все урегулировано и спортсмены высшей категории, а их у нас на сегодняшний день две с половиной тысячи – это штатные сотрудники наши, они могут пользоваться, и хочу вам сказать, что впервые за последние пять лет в этом году выделено сумма 2,75, 2 миллиона 750 тысяч гривен для этих целей. Если мы берем заставку примерно 3-4 тысячи, 5 процентов, то есть одна двадцатая от двух тысяч это была бы сотня. Так. И заработная плата, если мы говорим 3 тысячи, 36 тысяч – 12 месяцев, а десятикратно десятилетняя – 360 тысяч это самый крайний такой вариант. Понимаете. Вот вроде как суммы может быть достаточно, как суммы. Но я еще раз хочу вам сказать, впервые за вот последние 5 лет эта сумма только выделена в этом году. И мы сегодня ведем переговоры с отдельными фирмами страховыми, во-первых, уже третий месяц конечно, в тоже время ...

Ну, дай Бог, чтобы у нас каждый год эта сумма выделялась эту цифру мы закроем. То есть наши 2,5 тысячи, но это еще не все, у нас в официальных соревнованиях на всех уровнях ежегодно принимают участия порядка 15-16 тысяч. Это всех возрастов и так далее, которые не являются нашими штатными, уже я сказал, у нас только 2,5. То есть порядка 13-14 не попадают в этот перечень, совершенно, если уйти дальше в соревнования различных уровней – областные, городские, районные и так далее. То есть цифра значительно увеличивается. Как подходить к этому, это нужно думать, я, так забегая несколько вперед скажу, что сама идея законопроекта очень верна. Это нужно делать. Но. Я думаю, и правильно сказал руководитель комитета, что изменения определенные нужно внести и, наверное, это уже придется делать новому составу комитета.

Я хотел бы сказать вот вообще о самой системе страхования к подходу, какой вообще есть на сегодняшний день в мире. Системы обязательного страхования спортсменов работают в таких странах как: Казахстан, Испания, Исландия, Словения и многие страны Европы и мира. Как правило, страхуются такие риски как смерть в результате несчастного случая и инвалидность в результате несчастного случая.

Что касается риска получения травм в результате несчастного случая, то он подлежит страхованию только в Испании и Словении. В других развитых странах предпочитается страховать риск временной утраты нетрудоспособности.

Я бы вот хотел, чтобы в процессе, учитывая регламент, сокращая значительно свое выступление, к тому же, учитывая, что два вопроса в одном у

нас. Во-первых, необходимо, конечно, учесть вот следующие моменты, я бы сказал.

Нам нужно определиться с тем, участников каких именно спортивных мероприятий мы будем страховать, только официальных спортивных соревнований по видам спорта, включенных в календарные планы соответствующих спортивных организаций, и, начиная с какого уровня: районный, городской, областной и так далее. Или все виды спортивных соревнований, включая, например, соревнования среди трудящихся отдельных предприятий, которые все же есть по-прежнему отраслей, массовый спорт по месту жительства и местах отдыха населения и тому подобное.

На все ли виды спорта должны распространяться требования об обязательном наличии такой страховки? Например, шахматы, шашки. Или только на виды спорта, представляющие повышенную опасность и риск травматизма.

В развитых странах виды спорта подразделяются на группы по степени риска травмоопасности, исходя из которых определяются страховые тарифы. Например, большинство игровых видов спорта – футбол, хоккей – относятся к группе высокого риска, как и тяжелая атлетика, контактные единоборства. В группу с высокой степенью риска входят экстремальные виды спорта: альпинизм, скалолазание, прыжки с парашютом. Средние рискованные виды – это волейбол, теннис. Наименьшую травмоопасность, по мнению зарубежных страховых компаний, представляют плавание и гольф.

Во-вторых, самой, пожалуй, болезненным, с финансовой точки зрения, будет являться момент определения субъекта, который понесет затраты, связанные с введением Закона в действие. То есть кто будет платить за страховку спортсмена, если она станет обязательной? Каждый из рассматриваемых вариантов имеет свои преимущества и недостатки и приводит, естественно, к определенным рискам.

Например, если покупать страховку будет сам спортсмен, участник соревнований, то не для кого ни секрет, что в основном то в спорт идут дети из не сильно обеспеченных или будем говорить из необеспеченных семей. Поэтому тем самым, если мы возложим это на спортсмена, не оттолкнем ли мы вот такую вот, я бы сказал, значительную категорию наших спортсменов? Если страховку будет оплачивать спортивная организация, организатор соревнований, здесь тоже возникают сложности, например, страховка, если она покупается на год, то она, естественно, дешевле, нежели на каждое отдельно взятое соревнование, которое будет проводиться различными субъектами.

Не могу вам не привести такой пример, вот российский опыт страхования спортсменов, участников спортивных соревнований, у них, так называемая, система накопительного страхования. Это своего рода гибрид страхования и долгосрочного депозита, очень напоминает страхование детей в бывшем

Советском Союзе. Механизм такого страхования заключается в том, что родители ребенка, занимающегося спортом, кладут определенную сумму на его счет в страховом учреждении и периодически ежегодно, ежемесячно пополняют его, согласно условиям договора. По мере роста квалификации спортсмена, необходимость его участия в соревнованиях более высокого уровня. Если в течение этого времени наступает страховой случай, оговоренная договором часть денег с депозита зачисляется страховой компанией как страховой платеж и застрахованному спортсмену выплачивается страховое возмещение. Если страховой случай в течение периода договора не возникает, так, то спортсмен после ухода из спорта снимает деньги со своего счета, включая проценты за вот этот вот период времени.

Но и как бы, подводя резюме, да, идея хорошая, но есть очень много вопросов. Так это по первому вопросу, Артур Леонидович.

ГОЛОВУЮЩИЙ. Давайте по второму сразу.

САФИУЛЛИН Р.С. По второму вопросу – тоже очень кратко буду говорить. Ну, во-первых, конечно, нужно отдать должное нашему Президенту, что нам вернули, и спасибо большое комитету Верховной Рады, мы очень много общались с Артуром Леонидовичем, были обращения с его стороны, обращения со стороны нашего Национального Олимпийского комитета, в частности Сергеем Назаровичем Бубкой. Так многие спортсмены писали письма. И еще раз говорю, нужно отдать должное Президенту. Ошибка исправлена. Но это только первый шаг. Такое же нужно провести на всех нижестоящих уровнях. Потому как обращаются уже сегодня. Буквально вчера у меня был разговор. Сегодня утром у меня был разговор с нашими руководителями из отдельных областей. На местах пока, честно даже скажу, вот здесь, вроде, принято решение, не вроде, а принято решение, уже создано министерство в одном лице пока на сегодняшний день. А на местах пока еще обратное даже происходит.

Поэтому я считаю, комитету нужно обращать внимание и мы в свою очередь тоже будем готовить такое. И, конечно, я скажу так. Сегодня у меня был брифинг в Кабинете Министров, встреча с журналистами по той же теме. Вы знаете, что в минувшую среду была принята программа развития физической культуры и спорта на 2013-2017 года. Предыдущая, которая была, на 2007-2011 года, все, завершена. Да, в течение 2012 года государственная служба молодежи и спорта, мы не смогли подготовить ее. Не то, что не смогли. Очень длительный процесс согласования был, к тому же, Чемпионат Европы по футболу, олимпийские, паралимпийские игры, год спорта, - как-то нас несколько выбили.



Но вот буквально, в минувшую среду эта программа была принята. И она в себя в принципе и включила все то, над чем нам нужно работать. Это есть план. План, это проблемы. Над хорошим работать не нужно. Хорошее мы и так все видим. Поднять весь негатив и над ним работать. А это что? Я говорил сегодня журналистам. Если в плане материально-технической базы спорта высших достижений, то она нулевая у нас. Одна-единственная база Конча-Заспа, которая более-менее, она у всех на устах. Она одна. И она не соответствует тем требованиям, которые сегодня предъявляются к базам такого уровня.

Она выстроена была, введена в эксплуатацию в 1976 году, накануне олимпийских игр 1980 года в Москве. И с того года ничего практически там не делалось. Ми по итогам последней олимпиады завоевали 14 место, довольно таки высокое место, хотя на предыдущей олимпиаде в Пекине мы были одиннадцатыми, наши паралимпийцы завоевали высокое четвертое место. И вот сравниваем олимпийские и паралимпийские игры. Паралимпийские игры впервые стартовали в 1996 году, у нас была одна золотая медаль, в 2000 году у нас было три золотых медали, в 2002 году вводится в эксплуатацию база паралимпийцев, она находится в Евпатории. Чуть-чуть ухажу в сторону, говорю: она лучшая в Европе на сегодняшний день, и она входит в тройку лучших в мире наряду с Австралией и Канадой. Так вот, будучи введенной в 2002 году, 2004 год – у нас более 10 медалей, только золотых; 24 золотых у нас в 2008 году в Пекине; в этом году и того более – 32 золотых только медали. Вот что дает база.

Хочу сказать, что после завершения чемпионата Европы по футболу – это было как раз накануне олимпийских игр в Лондоне на базе Кончей-Заспе состоялось заседание организационного комитета, которое в нашей стране возглавляет Премьер-министр страны, в данном случае Николай Янович Азаров. Посетив, увидев, он, конечно, дал слово, что все, с Чемпионатом Европы закончили, объекты все сданы, теперь будем переключаться на материально-техническое обеспечение наших спортсменов всех других видов спорта. Будем на это надеяться.

И я вам хочу сказать, что в этом плане мы сделали несколько шагов, а они следующие. В октябре месяце минувшего года мы получили акт на землю на 20,3 гектара в селе Гореничи. Эту землю пытались получить наши спортсмены, начиная, по-моему, с 2003 года, в минувшем году нам только удалось.

Еще что сделано? Благодаря Генеральной прокуратуре нашей страны мы вернули 10 гектаров земли, которые для кого-то может быть непонятно, но в принципе понятно, каким образом ушли куда-то в сторону. Ушли в сторону, это земля Ледового стадиона, который на ВДНХ находится. Вот из 16,8 гектара в нашем распоряжении оставалось там 15 с копейками. 10 были уведены, но, нужно отдать должное Генпрокуратуре, мы обратились и с ними решили этот

вопрос. То есть место у нас, в принципе, для того, чтобы строить, есть, появилось.

Мало того, вот в решении оргкомитета, о котором я говорил, под предводительством Николая Яновича Азарова, мы вписали пункт, чтобы на территории, которая прилегает к Конча-Заспе, как бы у городских властей попросить, если можно так сказать, 5 гектаров земли дополнительно. Потому как на территории базы мы хотим в данном случае возвести следующее: легкоатлетический стадион, легкоатлетический манеж, бассейн, ледовый и такое мульт... комплекс для занятий (борьба – все виды, бокс, залы бокса, фехтования и еще ряд видов спорта). То есть вот примерно такие наши задачи. Это то, что касается материально-технической базы.

Но никогда у нас не будет спортсменов, если у нас не будет массового спорта, площадок. И вообще заниматься детям негде, то есть со временем ни откуда будет брать источник. И на заседании гуманитарной рады 30 сентября 2010 года (гуманитарную раду у нас проводит Президент страны Виктор Федорович Янукович) было принято решение ежегодно строить порядка... не порядка, а ровно 500 майданчиков так называемых. Вот эти размером 22 на 44. Не просто с футбольным покрытием а для занятий, чтобы можно было заниматься футболом, баскетболом, волейболом, большим теннисом, гандболом, бадминтоном – где-то порядка 6-7 видов спорта. Они и возводятся, но их явно недостаточно.

Далее. Сегодня уже говорили, Артур Леонидович в своем выступлении коснулся детско-юношеских спортивных школ. Это вопрос, наверное, ну, самый-самый у нас нагоревший. Учитывая это, Государственная служба молодежи и спорта в ноябре минувшего года вынесла этот вопрос на рассмотрение Кабинета Министров. И он был заслушан, было принято определенное решение. Над реализацией этого решения работает служба.

Так, ну, я вам просто хотел в нескольких словах сказать. Финансирование никакое. Материальная база, если сравнивать со спортом высших достижений, - вообще совершенно никакой. Из общего финансирования детско-юношеской спортивной школы, я привожу цифры средние, - 80-82 процента, это заработная плата. Если бы хотя бы оставшиеся 18 шли на учебно-тренировочную работу или на приобретение оборудования, с этим еще можно было бы согласиться. Они расходятся, и, вот у нас подсчитано и говорится о том, что 26 копеек в день на одного учащегося на проведение учебно-тренировочной работы. И полторы гривны в год на приобретение оборудования! Можете себе представить, на чем мы тренируемся, в каких соревнованиях мы участвуем и кого мы готовим?

Финансирование. У нас, если тут есть кто-то из представителей детско-юношеских спортивных школ, или, по крайней мере, руководители на местах, они должны знать ситуацию. Фонд по временной оплате нетрудоспособности постоянно перерезает нам финансирование. Во-первых, они все различной ведомственной принадлежности, не наши даже.

У нас вообще парадоксальная ситуация складывается. За конечный результат нашего спортсмена высших, допустим, достижений. Если что-то нехорошо или плохо, ну, отвечает кто? Руководитель ....., допустим Паралимпийского комитета или там держслужбы. Но детско-юношеская спортивная школа у нас может быть "Колос", может быть Министерство освіти и науки.

Далее, как они идет. То же самое. Затем он тренируется на базе, есть учебно-тренировочные базы, которые тоже не наши. Но в итоге потом отвечать... Затем он будет заниматься в вузе, допустим, кто-то там. Вузы, вы тоже знаете, ушли они, только объединили наше министерство с МОНОм тогда, они сразу ушли в МОН. Непонятно, кто учит, где они тренируются, но отвечать нам.

Поэтому сегодня вот я обращаюсь к вам, Артур Леонидович, к членам комитета, ко всем присутствующим, нам нужно обязательно готовить следующее обращение к Президенту, к Кабинету Министров. Выстройте эту цепочку, от и до конечного, до нашего спортсмена, это все должно быть в одних руках. Тогда можно отвечать. А так не понятно, за что мы отвечаем. Просто не понятно, за что. И как они, еще эти средства, которых и так недостаточно, расходуются от и до спортсмена, понимаете, как они доходят. Когда это будет в одних руках, это будет, знаете, это уже по крайней мере будет выходом из этой ситуации.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Спасибо большое, Равиль Сафович...

САФІУЛЛІН Р.С. И еще один последний момент. Сегодня на той же пресс-конференции вот обратился к журналистам. Они у нас тоже, наверное, сегодня есть. Мы говорим о здоровом образе жизни. Но кто там, включает телевизор, смотрит, я говорю, вот эта плакучая ива ежедневно. Знаете, что это такое, да? Да, дерево, которое с сорока градусами, понимаете. Все можно увидеть по телевидению. Спиртное в особенности.

И последнее. Вот я считаю, полгода это просто какой-то ужас. Но ничего, ни одного слова о здоровом образе жизни и так далее, и тому подобное.

И, Артур Леонидович, хочу вам сказать. Когда-то как раз ваш предшественник, Томенко еще был, Николай Владимирович, проводили мы здесь, Эльбрус Сосланович был, обращались... И было принято даже решение, было записано в решении комитета с руководителями, с хозяевами телерадиокомпаний и так далее встречу организовать нужно каким-то образом, даже вплоть до того, что обязать, через наши органы им дают определенные частоты, с ними заключают определенные контракты на вещание и так далее.

Они обязаны, я считаю энное количество времени, энный промежуток времени просто посвящать...

Иначе конец, потому что я в самом начале не сказал, а смотрите, у нас каждый год страна теряет 500-600 тысяч населения – каждый год. У нас смертность превышает рождаемость, у нас отрицательный прирост населения. А по потреблению алкоголя мы первые в Европе, по табакокурению одни в тройке лидеров, наверное, понимаете, сердечнососудистые, избыточный вес, весь букет. А телевиденье наше и радио, и пресса все что угодно, но только не здоровый образ жизни.

Поэтому их нужно обязательно включать без них нам будет сложно. Но это, пожалуй, все. Спасибо.

ГОЛОВУЮЩИЙ. Спасибо, Равиль Сафович.

Мы уверены, что наш комитет сегодня будет поддерживать министерство, первые шаги навстречу друг другу сделаны. И я считаю, что сегодня мы будем обращаться и к Президенту Украины, и к Премьер-министру совместно, и не только обращаться, а будем требовать того, чтобы ситуацию, которая сложилась сегодня с детско-юношеским спортом, с ДЮСШ изменить к лучшему. Мы будем все делать в этом направлении. Спасибо, Равиль Сафович. Мы услышали эти цифры ужасающие, когда 26 копеек в день и полторы гривны в год, то о каком демографическом приросте населения мы можем говорить, если сегодня здоровый способ жизни, о котором говорил Равиль Сафович, не то, что не рекламируется, он просто загоняется под лавку. Спасибо большое.

А впредь мы будем конечно поддерживать и министерство, которое вновь созданное, и я уверен, что уже в должности министра, а не главы службы Равиль Сафович гораздо больше сделает, и мы совместно это будем поддерживать всем комитетом. Спасибо.

И переходим... Хочу слово для виступу надати Топалову Сергію Валерійовичу, голові підкомітету нашого з фізичної культури та спорту. Будь ласка.

ТОПАЛОВ С.В. Добрый день, уважаемые коллеги, участники слушаний! Радует, что для обсуждения вопросов развития физической культуры и спорта собралось столь представительное собрание, значит, есть в нашем государстве люди, заинтересованные в процветании спортивной отрасли, способные добиться необходимых изменений в государственной политике. Сегодня мы уже имеем первые успехи. Министерство молодежи с порта Украины восстановлено. В то же время уверен, все присутствующие хорошо понимаю,

что это только первые шаги к восстановлению спортивной отрасли. Прежде всего, мы должны построить фундамент, возродить детский и детско-юношеский спорт, привлечь подавляющее большинство детей к регулярным занятиям физической культурой и спортом. Надо понимать, нашими противниками является не только бюрократическая машина, которая считает здоровье детей и молодежи очередным, наверное, 118-м критерием своей отчетности не только коррупционно-олигархическая система, которая стремится застроить спортивные площадки, стадионы, отобрать у спортивных и обычных школ земельные участки. Нашим главным противником является лень и привычка к сидяче-лежащему образу жизни, которая сформировалась у детей, молодежи и взрослых. Зачем делать зарядку, если можно еще поспать? Зачем идти на стадион, если можно прекрасно провести время за компьютером? Зачем пойти гулять с ребенком на свежий воздух, ведь по телевизору показывают очередной мыльный сериал или развлекательное шоу? А тут еще и государство помогает - рядом ни стадионов, ни спортивных секций. Так что для изменения этой ситуации нужны кардинальные меры, они декларируются, но с реализацией дело обстоит гораздо хуже.

В сентябре 2010 года по результатам заседания общественного гуманитарного совета под руководством Президента Украины были приняты нужные и правильные протокольные решения. Ну, давайте проанализируем поручения и результаты их исполнения. До 1-о мая необходимо 2011 года поручалось подать в Верховную Раду проект Закона об общегосударственной программе развития физической культуры и спорта. Уже март 2013 года, а программа все еще не дошла до парламента. Конечно, хорошо, что проект прошел чистилище правительства и особенно Министерство финансов Украины. Но до его принятия еще далеко, с учетом, как сегодня работает, к сожалению, наш парламент. А работать необходимо сегодня. Должна быть долгосрочная стратегическая перспектива.

Проанализируем выполнение других заданий. Усовершенствовать нормативно-правовую базу для реализации в учебных заведениях мер по увеличению двигательной активности учеников. К сожалению, не выполнено.

Обеспечить введение надбавок к должностным окладам тренерам ДЮСШ. Также вопрос завис.

Подготовить предложения по повышению эффективного функционирования баз олимпийской подготовки, находящихся в собственности профсоюзов и физкультурно-спортивных обществ. Тоже еще в стадии разработки.

Наладить выпуск серии типовых физкультурно-оздоровительных комплексов из легких металлических конструкций. В зачаточном состоянии.

Особенно грустно выглядит пункт о строительстве 500 multifunctional спортивных площадок, - то, что говорил Равиль

Сафович, - 15 бассейнов и 15 ледовых катков в год. Стоило его записать, и тут же прекратилось практически бюджетное финансирование строительства спортивных площадок.

Такое ощущение, что министерство финансов издевается над Президентом и его поручениями!

Еще два важнейших пункта, выполнение которых стало бы прорывом в государственной политике сферы физической культуры и спорта. В течение 5 лет осуществить переоснащение спортивной, материально-технической базы общеобразовательных учебных заведений и обеспечение их необходимым оборудованием и инвентарем.

И второе. Осуществить в течение 3 лет модернизацию материально-технической базы детско-юношеских спортивных школ, обустройство ее необходимым оборудованием и инвентарем, с учетом современных требований к организации учебно-тренировочного процесса. Увы! И здесь то же результат, - стоим на месте, или точнее – катимся назад. А время не ждет. Теряем здоровье целого поколения, будущего Украины.

Конечно, можно кивать на ликвидацию министерства и последующее долгое реформирование. И это тоже будет правдой, но только частью правды. Все министерства и ведомства, в том числе и Держмолодьспорт несут свою долю ответственности за невыполнение принятых решений. Ну, конечно, нельзя ни отметить позицию Министерства финансов, которое готово умереть, чтобы не допустить финансирования массового, особенно детско-юношеского спорта. Мы с легкостью финансируем "Евро-2012", теперь "Евро-баскет", а потом построенные под эти мероприятия спортивные объекты практически не используются, а бюджет несет убытки по их содержанию. Как, например, стадион "Арена Львов". Потому что никто не думал о его последующей эксплуатации. А думали, наверное, о возможных откатах и прочих возможностях для обогащения.

Мы выплачиваем премии олимпийцам и паралимпийцам, гордимся их победами. На это у Минфина всегда есть деньги, и это правильно. Но нет денег на поддержку детского спорта. А ведь это фундамент спорта высших достижений и основа здоровья детей. Есть деньги на заграничные сборы, но нет денег на постройку современных баз, которые бы существенно сократили расходы в будущем. Скупой платит дважды.

Отдельная проблема – это крайне запутанная система финансирования детско-юношеских спортивных школ. Тут и средство соцстраха и госбюджет, и местный бюджет, сам черт ногу сломит. Грустно слушать, когда чиновники доказывают друг другу, чьи дети тренируются в ДЮСШ, городские или областные, профсоюзные или со стороны и так далее. Необходимо создать единую систему финансирования спортивных школ за счет средств государственного бюджета. Финансируем ведь будущее Украины.

Конечно, нужны дополнительные источники финансирования. Во-первых, нужно предусмотреть отчисления от акцизных сборов на потребление алкоголя и сигарет на нужды нашей отрасли. Думаю, это будет логично, если сигареты и спиртное вредят здоровью нации, а наша страна среди мировых лидеров в этом вопросе, пусть хоть как-то компенсируют это финансирование детского спорта.

Второе. Необходимо создать государственную спортивную лотерею. Правовая база для этого уже создана. Закон про государственную лотерею принят, за что отдельное спасибо Виктору Петровичу Коржу. Необходимо его реализовывать. Соответствующее поручение, кстати, есть и в решении общественного гуманитарного совета.

И последнее. Надо не только принимать правильные решения, но и добиваться их исполнения. Поэтому мы должны обеспечить надлежаще как парламентские, так и гражданский контроль над выполнением законодательства о развитии спортивной отрасли. Хочу обратить ваше внимание, что общественный гуманитарный совет планировал еще в декабре 2010 года рассмотреть исполнение своих решений и вопрос о перспективах развития спортивной инфраструктуры – не рассмотрели, результат на лицо. Поэтому я предлагаю инициировать проведение правительственного часа по проблемам физкультуры и спорта и соответствующих парламентских слушаний, где мы в более широком кругу сможем обговорить проблемы развития спортивной отрасли. Надо двигаться дальше и уверен, мы все единомышленники в этом вопросе.

И последнее. Наш комитет готов иметь связь с любыми общественными организациями спортивной, физкультурной направленности для того, чтобы улучшать действующее законодательство в области физкультуры и спорта. Спасибо большое за внимание. Всем нам новых спортивных побед.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Спасибо, Сергей Валериевич, вы очень правильно говорите о том, что между поручением и исполнением очень большая пропасть. Я думаю, что совместно с Министерством спорта мы попытаемся эту пропасть немножко засыпать.

Спасибі і хочу до виступу запросити президенту Національного олімпійського комітету Бубка Сергій Назарович. Будь ласка, Сергій Назарович.

БУБКА С.Н. Дякую. Шановний Артуре Леонідовичу, шановні народні депутати, шановні колеги! Страхування життя та здоров'я спортсменів є дуже актуальною темою. Варто відзначити, що проведення Олімпіади, на проведення Олімпіади всі спортсмени мають страхування. Але якщо на олімпійських іграх спортсмени захищені, то на інші змагання такий захід розповсюджується не

завжди. Норма щодо обов'язкового державного страхування спортсменів була закріплена новою редакцією Закону про фізичну культуру і спорт, стаття 43 та Законом України про страхування. Однак ліцензії умови впровадження такої діяльності затверджені не були. Це приводило до ситуації, коли жодна страхова компанія не могла отримати ліцензію на цей вид діяльності. Таким чином закріплена законом норма з обов'язкового страхування спортсменів фактично не виконувалась.

У 2012 році Національний олімпійський комітет та комісія атлетів Національного олімпійського комітету виступили з ініціативою про вжити відповідних заходів. 3 липня 2012 року за підсумками засідання оргкомітету з підготовки та участі спортсменів України в олімпійських, паралімпійських іграх, тефлімпійських іграх, всесвітніх універсіадах, чемпіонатах світу та Європи центральним органам виконавчої влади було дано відповідне доручення Прем'єр-міністра України. На сьогодні це питання вирішено.

Хочу подякувати уряду країни та профільному міністерству за те, що оперативно відреагували на нашу ініціативу, і ліцензійні умови страхування були затверджені. Однак, проблема страхування спортсменів вирішується не тільки прийняттям законодавчих актів. З одного боку, держава повинна гарантувати наявність коштів для обов'язкового страхування. І в цьому питанні, ми сподіваємось на депутатський корпус. Адже в стінах Верховної Ради затверджується щорічний фінансовий план держави.

З іншого боку, бачу задачу, що стоїть перед суспільством та державними інституціями – виховання у професіональних спортсменів культури піклування про власне здоров'я та життя. Адже у всьому цивілізованому світі це норма життя, страхування. Як справжній професіонал, спортсмен, у першу чергу, має піклуватися про вирішення цього питання. Страхування – це внесок у подальше життя атлета, зменшення можливих ризиків, запорука впевненості у завтрашньому дні та стабільності атлета. І в цьому спортсмену вкрай необхідно надійне плече держави.

Виграють і здобувають нагороди та преміальні далеко не всі, але всі вони повинні бути захищені страхувальними полісами. Головне питання: "Хто бере на себе ці ризики?" При участі на комерційних стартах, можливо, це буде сам атлет, але у більшості випадків це повинна бути держава. Для держави підтримати героїв – питання честі. Багато змагань та тренувальних зборів проводяться за кордоном, там інші правила та суми за лікування.

Ми з вами повинні запропонувати спортсменам реальні механізми захисту при виборі страхової компанії. Ще раз підкреслюю, що здоров'я спортсмена – запорука успішності його діяльності. Разом з тим ще запорука успішності нашої з вами роботи успіхів країни в спорті.

Переконаний, що ідеальне обов'язкове страхування повинно розповсюджуватися на всіх учасниках чемпіонату України, атлетів різних



вікових груп. Інші питання, хто забезпечуватиме цей процес: організатори змагань, клуби, школи або регіони, які вони представляють? Як це відбувається в провідних країнах Європи? Які кошти і звідки будуть задіяні для забезпечення цього процесу? Який порядок ми візьмемо за основу, за предмет обговорення та подальшої роботи.

Говорячи про державну політику у сфері фізичної культури і спорту, дозвольте акцентувати увагу на окремі її напрямки, навколо розвитку яких мені хотілося сьогодні розгорнути нашу дискусію.

По-перше, популяризація здорового способу життя має стати одним із напрямків державної політики. Конституція України визначає здоров'я людини як найвищу соціальну цінність. Не для кого не секрет, що генеруючим чинником забезпечення здорового способу життя є рухова активність. Адже від того, що робиться в системі освіти, культури, спорту, на виробництві, за місцем проживання та відпочинку населення для реалізації вказаної норми залежить більш важливе і стратегічне для нас питання – забезпечення гуманітарної безпеки України. Тільки у фізично здоровому суспільстві, яке сповідує певні морально-етичні принципи, можна виховувати резерв для спорту вищих досягнень.

Більше уваги, слід приділяти фізичному вихованню в дошкільних, загальноосвітніх та вищих навчальних закладах. Вражає сумна статистика: на сьогодні 60 відсотків українських школярів неспроможні виконати вимоги загальноєвропейських тестів фізичної підготовленості "Єврофіт". Дослідження ставлення до свого здоров'я серед учнів шкіл показали, що до спроб палити вдавалося 35 відсотків хлопчиків і 18 відсотків дівчат віком 11-12 років.

Це ж стосується в Україні і студентської молоді. У дитячому та молодіжному середовищі зростає популярність сидячого способу життя: комп'ютери, електронні ігри, перегляд телевізійних програм тощо.

Сьогодні, Артур Леонідович, ви також піднімали це вже питання. Отже, по-друге, ми повинні поставитися дуже серйозно до проблем дитячого спорту. З метою їх вирішення необхідно здійснити перегляд шкільної та дошкільної програми, запровадити спеціальні перерви для заняття популярними видами спорту та рухливими іграми, активізувати роботу спортивних секцій, гуртків. І головне – наповнити навчальні заклади, дитячо-юнацькі школи спортивним інвентарем та обладнанням, шкільними спортивними майданчиками та залами достатнім фінансуванням, яке б дозволило не лише виживати, а й розвиватися.

Наразі дитячо-юнацькі спортивні школи закриваються, знаходяться в критичному стані, а це – наше майбутнє, майбутнє нашого спорту, майбутнє нашої нації.

Особливо уважно поставитися до проблеми збереження кадрів. В першу, це стосується тренерів, їх соціального захисту.

Питання працевлаштування молодих спеціалістів, підняття оплати праці тренера, створення належних соціально-побутових умов мають бути на контролі у громадськості, адже саме тренеру ми віддаємо в руки найцінніше, що у нас є, – наших дітей, довіряємо їх виховання та здоров'я.

По-третє, ми маємо замінити ставлення до спорту з боку засобів масової інформації, пропаганду спорту, спортсменів як достойного представника країни, якими можна і потрібно гордитися. Повинно перетворитися на одне із пріоритетних завдань держави.

Сьогодні спортивні редакції новин закриваються. Нещодавно закрилися на "Інтері", "2+2". А якщо й залишаються, то лише тому, що спонсорами їх показу виступають виробники алкоголю.

Соціальна реклама, яка популяризувала здоровий спосіб життя, просто відсутня.

На жаль, питання щодо створення спортивного каналу залишається не вирішеним. Нам треба задіяти всі можливі ресурси для залучення засобів масової інформації до популізації здорового способу життя. Особливо звернути увагу на залучення до цієї справи відомих політиків, артистів, спортсменів, представників бізнесу та інших популярних людей, які власним прикладом можуть пропагувати здоровий спосіб життя.

На жаль, в Україні, за винятком деяких громадських ініціатив, взагалі відсутня соціальна реклама здорового способу життя.

По-четверте. Патріотизм, любов до батьківщини, це не тільки моральні поняття, які сьогодні, на жаль, забуті і школою, і нами з вами. За даними одного із соціальних досліджень, які були зроблені компанією ....., багато українців соромляться надпису "Україна" на їх одязі. Це просто шокує. Сам ношу з радістю і пишаюсь цим надписом.

Саме досягнення спортсменів на світовій арені можуть і повинні стати предметом гордості для всіх поколінь. Хочу відмітити, що спортсмени несуть велику соціальну місію. Вони є прекрасними народними дипломатами України. Завдяки їх перемогам на багатьох аренах світу піднімається прапор України та звучить державний гімн.

Необхідно зауважити, що результати виступів наших спортсменів на найбільш масових та найбільш престижних змаганнях, олімпійських іграх, є лакмусовим папірцем, що відображає стан не тільки спорту в державі, а її економічної стабільності, наявності у владі політичної волі, направленої на турботу про власний народ.

Наші успіхи наших олімпійців в Афінах, Пекіні, Лондоні, також успіхи наших паралімпійців, - завдяки їх досягненням можна виховувати ціле

покоління молодих здорових людей. Вони можуть стати прикладом патріотизму, почуття гідності, любові до своєї країни, гордості за їх досягнення.

По-п'яте, створення належних умов для занять спортом для всіх верств населення як за місцем проживання, так і на виробництві та навчальних закладах. Сучасна спортивна інфраструктура – ось чого точно не вистачає нашій країні.

Для вирішення цього завдання необхідно забезпечити спорудження різноманітних спортивних споруд, від дворових спортивних майданчиків до багатофункціональних спортивних комплексів, особливо з легких металевих конструкцій та з використанням сучасних будівельних та енергозберігаючих технологій, термін будівництва яких становить один рік. Сергій Валерійович теж сьогодні це питання підіймає.

Мій, власне, досвід роботи у Міжнародному олімпійському комітеті переконує в необхідності створення в Україні сучасних рекреаційних та спортивних парків у місцях масового відпочинку населення. Наприклад, при будівництві або реконструкції доріг, навколо великих і обласних центрів можна було би включати будівництво велодоріжки або доріжки для бігу, для широких верств населення. Дуже важливо встановлення і дотримання державних будівельних норм у частині формування спортивної інфраструктури. При будівництві доріг мають з'являтися велосипедні доріжки, при будівництві нових мікрорайонів – спортивні майданчики і комплекси.

По-шосте. В районі необхідно сформувати систему державних преференцій для позабюджетного фінансування спорту, в тому числі приймати Закон меценатство.

Ще одним джерелом наповнення для будівництва може стати спортивна лотерея, за якої, ми пам'ятаємо, у часи Радянського Союзу було збудовано більшість державних спортивних споруд.

Щоб у нас, як в Італії, Німеччині, Франції, Англії, Ірландії, Польщі, Литві і інших країнах, доходи від лотерейного бізнесу стали суттєвим джерелом фінансування спорту та спортивної інфраструктури. Важливо і зберегти те, що ми зараз маємо.

Згідно із законом України спортивні об'єкти не можуть бути закриті або перепрофільовані. Разом з тим треба залишити стратегічні об'єкти у державній власності та заборонити їх приватизацію, я маю на увазі спортивні об'єкти, інфраструктура. Якщо ми це не зробимо, то майбутнього в спорті у нас не буде. Тому ми повинні разом це зробити з міністерством, з урядом, з Верховною Радою.

Варто розглянути можливість спрямування коштів від прибутку продажу алкогольних та тютюнових виробів на потребу спорту та оздоровлення нації. Така практика існує в багатьох провідних країнах світу. Ми повинні

усвідомлювати, що вклад у здоровий спосіб життя є одним з найбільш економічно вигідних, оскільки за даними Світової організації охорони здоров'я 1 гривня на спорт економить 8 гривень на охорону здоров'я.

Хотілося б, щоб ми розуміли, що через виховання у суспільстві свідомого ставлення до здорового способу життя та залучення людей до рухової активності ми отримуємо здорову націю, яка, відповідно, має можливість повноцінно розвиватися як духовно, так і фізично, працювати, вчитися і розбудовувати свою країну.

В завершення я хотів би подякувати профільний комітет Верховної Ради, народних депутатів, що сьогодні ми підняли дуже важливе питання для нашої галузі, тому я хотів би побажати, щоб спільно, разом ми це могли змінити і зробити все для того, щоб ми пишалися досягненнями наших спортсменів і, дійсно, наша нація була здорова. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Сергій Назарович. Для нас дуже важлива думка президент Національного олімпійського комітету, тому що ця людина дуже багато років піклується про здоров'я молоді і нашої нації.

Дякую, Сергій Назарович.

Хочу до слова запросити народного депутата України, секретаря Комітету з питань сім'ї, молодіжної політики, спорту, туризму Янків Ігоря Тарасовича. Будь ласка, Янків Ігор Тарасович.

ЯНКІВ І.Т. Доброго дня, шановне товариство.

Приємно, що ми зібралися в такій чисельній громаді і виставили на питання проблеми, які турбують всіх нас і, в принципі, всю державу: питання спорту, питання фізичної культури, питання розвитку такої великої і стратегічно важливої галузі як фізична культура і спорт в Україні.

По першому питанню – страхування – слід відзначити, що це одна невеличка частина тих проблем, які є у галузі фізичної культури і спорту, як ми вже почули від попередніх виступів. Слід зазначити, що це є позитивна річ, тому що кожне життя і здоров'я наших спортсменів є невід'ємною цінністю всієї нашої держави.

Але слід зазначити, що є цілий ряд проблем, які пов'язані з запровадженням цих змін до законодавства, пов'язані, перш за все, і найбільше відбилося б воно на масовому спорті, це є дитячий спорт, це є студентський спорт, тобто той проект законодавства, який зараз запропонований, ми бачимо, що механізму саме вирішення у такій великій частині ділянці спортивної

діяльності, як масовий спорт, дитячий спорт, шкільний спорт, сільський спорт, фактично ми можемо, прийнявши такі зміни до законодавства, закрити цілу категорію змагань. Тому що практично ми розуміємо, треба знайти механізм, який чином ми можемо забезпечувати страхування саме цієї категорії спортивних змагань.

Якщо врахувати, що спорт вищих досягнень ми так чи інакше, але стараємось фінансувати з державного бюджету, тобто по крайній мірі збірні, які виїжджають на міжнародні змагання, то питання районних змагань, питання обласних змагань, питання змагань студентських внутрішньо-вузівських змагань. Якщо йти за тим принципом змін у законодавстві, який запропоновано, то ми фактично з вами накладаємо вето на всі ці питання, тобто забороняємо проведення тих змагань. Тому що фактично механізм застрахувати чемпіонат району по футболу, наприклад, серед сільських команд, це вже є певна значна проблема. Застрахувати внутрішньо-шкільні змагання, тоді нам треба розглядати механізм, тобто загального страхування всіх школярів, всіх студентів і чином ми можемо вийти на якийсь результат.

Знову ж таки питання, з якого джерела, тобто якщо з джерела бюджету, відповідно ми, знову ж таки, заберемо значну частину коштів з тих статей. А я думаю, що нам більше на фізичну культуру при всьому нашому бажанні і в спорті не виділять більше. Тобто ми заберемо значну частину, це з масового спорту, зі спорту вищих досягнень.

Тому питання є складне. Питання потребує врегулювання, механізмів щодо спорту вищих досягнень. Я думаю, тут все-таки держава однозначно повинна забезпечувати механізм страхування спортсменів.

А щодо масового спорту, тут все-таки треба користуватися, в більшій мірі це є добровільним страхуванням. Ну, і також слід зазначити, що є проблеми і що стосується самого закону про страхування. Тобто там є ряд позицій, згідно з яких відбувається страхування наших спортсменів, які приймають участь.

Більшість фахівців спорту знають, що найбільший травматизм, як правило, спортсмени отримують не під час змагань, а в процесі тренувальних зборів, підготовки і так далі. Тобто значний великий відсоток цих травм виникає в цей період. Знову ж таки, ми цим законом цього моменту не передбачаємо. Тому треба шукати виходи разом. Я думаю, що спільно консультуючись, враховуючи всі пропозиції і зауваження, і знаходити якийсь механізм виходу з цієї ситуації, яка є.

Щодо питання розвитку фізичної культури і спорту в нашій державі, ну, це є, думаю, що це велике і глобальне питання, яке за одним нашим слуханням ми з вами не вирішимо. Ми хіба можемо поставити ряд проблем, які зараз і виникли, цей ряд проблем.

Позитивний фактор, що ми відновили міністерство. У нас є тепер міністерство молоді і спорту. Але інший фактор, який є, це є механізм і засоби, яким чином міністерство спорту буде реалізовувати молодіжну спортивну політику в державі. Тобто наскільки ми орієнтуємося, міністерство створено, але бюджет поки ми не маємо бюджет під міністерство.

Сама вертикаль і механізм ще поки теж не розроблено, тобто воно потребує розробки. Відповідно... тут я також думаю, що це є спільне наше питання – вироблення єдиної системи координації в галузі фізичної культури і спорту. Якщо у нас є Міністерство молоді і спорту, я думаю, що воно в принципі повинно керувати всю ділянку, що стосується фізичної культури і спорту. І ті моменти, які у нас є фактично, проблеми з масовим спортом, проблеми з дитячо-юнацькими спортивними школами, фінансуванням. Як ми вже чули з доповіді, фактично більшість дитячо-юнацьких спортивних шкіл знаходяться в різній сфері компетенції, тобто підпорядкування. Для того, щоб вимагати від Міністерства якихось результатів відповідно я думаю, що повинна бути єдина структура. І підпорядкування цієї сітки в мережі дитячо-юнацьких спортивних шкіл все-таки під міністерство, під управління, які, надіюсь, зараз реорганізуються і будуть створені в області.

І пріоритетним напрямком держави на даному етапі я все-таки вважаю, повинен бути саме напрямок на розвиток дитячо-юнацького спорту, масового спорту шляхом саме покращення функціонування дитячо-юнацьких шкіл, покращення функціонування можливості гуртків при школах загальноосвітніх. Це є, скажімо, окреме наприклад питання і проблема, тобто функціонування та фізична культура в школі, і функціонування секцій при школі. Тобто ми зараз практично кожний з вас орієнтуємося на якому воно знаходиться рівні, і на рівні забезпечення, як матеріальному так і фаховому рівні.

Думаю, що потребується зараз внесення цілий ряд змін щодо законодавства, щоб ми не керувалися лише окремими постановами або рішеннями уряду.

Я думаю, що від того, щоб забезпечити нормальне стратегічне функціонування цієї галузі, потрібно законодавчі зміни на рівні прийняття змін до закону або створення нових законодавчих актів, щоб вивести таку важливу галузь в державі, як фізична культура і спорт, яка є, в принципі, базою подальшого здоров'я всієї української нації, слід забезпечити законодавчо. Я думаю, що спільно, разом, при підтримці громадськості, при підтримці федерації, при підтримці спортивних товариств ми повинні разом розробити механізм, систему відновлення і покращення функціонування саме нашої галузі. Наразі дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Ігор Тарасович.

Ви праві, що стосовно питань до цього законопроекту про страхування, то є, дійсно, багато питань до самого законопроекту, для того ми і зібралися тут, щоб кожен із фахівців висловив свою думку і ми для себе в комітеті при підтримки міністерства, Національного олімпійського комітету порадилися і виробили ті законодавчі акти, які б сьогодні були, відповідати тій дійсності, які потребує сьогодні наші спортивні федерації. Хочу нагадати, що чим є великий плюс для нашого комітету, для нашого Міністерства спорту те, що щоб не відбувалося у Верховній Раді, які б події не бували і в прошлих... в минулій каденції, всі законопроекти, ну, більшість, я скажу, законопроектів, які принімалися у минулій каденції нашим комітетом, були проголосовані більше 300 голосів. То єсть ми кажемо о том, що сьогодні питання спорту, питання молоді, питання молодіжної політики дуже важливе для нашої країни.

Що стовно ви кажете Міністерства молоді і спорту, яке сьогодні вновь створено, так, воно сьогодні воно робить тільки перші кроки, і ми повинні весь депутатський корпус (не тільки наш комітет, і всі федерації) підтримати ці кроки і зробити від слова до діла.

Дякую, Ігор Тарасович.

Хочу надати слово для виступу ректору Національного університету фізичного виховання та спорту України Імасу Євгенію Вікторовичу. Будь ласка, Євгеній Вікторович.

ІМАС Є.В. Добрий день, шановне товариство! Одним із дуже важливих напрямів державної політики у галузі фізичної культури, фізичного виховання і спорту, що потребує істотного удосконалення, є нагальна необхідність в підвищенні ефективності функціонування освіти у цій сфері, перш за все щодо її кількості і оптимізації та забезпечення належної високої якості і підготовки кваліфікації кваліфікованих кадрів.

Нині в Україні ліцензіями, які дають вузам право на підготовку фахівців з фізичного виховання і спорту, володіють аж 114 найрізноманітніших вищих навчальних закладів, що мало з яких за своїм основним профілем не мають ніякого відношення до згаданої галузі, наприклад: Миколаївський кораблебудівний, Рівненський економічний, Харківський політехнічний та чимало інших. А сумарна кількість фахівців з фізичного виховання і спорту, підготовку яких дають право ліцензій цих 114 вузів, становить 36 тисяч чоловік на рік. І хоча фактично зазначені вище навчальні заклади випускають трохи менше третини від загальної кількості близько 10 тисяч чоловік на рік з дипломами фахівців з фізичного виховання і спорту. Проте, і це у кілька разів більше, ніж нинішня реальна потреба нашої держави у щорічному поповненні загальної кількості фахівців такого профілю. При цьому варто наголосити на тому, що вельми значна частина випускників таких вищих навчальних закладів, які отримують дипломи фахівців з фізичного виховання і спорту за

якістю своєї підготовки аж ніяк не відповідають належним вимогам, адже переважна кількість зазначених 114 вузів, які випускають таких фахівців з фізичного виховання і спорту готують їх в умовах далеких від тих, які мали б бути, оскільки більшість цих вузів не мають, а ні відповідного досвіду у зазначеній сфері, а ні необхідного кадрового, інтелектуального і наукового потенціалу, а ні потрібної матеріально-технічної бази для навчально-виховної і спортивно-тренувальної роботи.

До того ж, як це не прикро, а більшість згаданих загальної кількості фахівців з фізичного виховання і спорту в цих вузах готуються за рахунок держбюджетних коштів. Отже, зрозуміло, що дуже значна кількість таких асигнувань з державного бюджету витрачається нераціонально, бо йде на підготовку людей, котрі, попри наявність у них дипломів про вищу освіту з фізичного виховання і спорту, не мають потрібної, належної високої професійної кваліфікації. А значна кількість з них взагалі не знаходять собі роботи за фахом, оскільки тут пропозицій набагато більше, ніж попит.

Зокрема, нині в Україні у чотирьох спеціалізованих фізкультурно-спортивних вищих навчальних закладах: Національний університет фізичної культури і спорту (Київ), діють структурні підрозділи Донецьк, Івано-Франківськ, Львів, у Дніпропетровську, у Харкові, загальний обсяг прийому складає близько однієї тисячі чоловік на рік за даними за 2012 рік, а випущено було у 2012 році близько тисячу 200 чоловік. Аналогічні загальні показники щодо факультету фізичного виховання педагогічних університетів становить нині близько тисячу 500 чоловік на рік.

З огляду на викладене слід визначити, що для того, щоби забезпечити в Україні сферу фізичного виховання і спорту у належних кількостях щорічним поповнення справді висококваліфікованих фахівців цього профілю: тренерів з різних видів спорту, спорту найвищих досягнень, масового і оздоровчого спорту, викладачів фізичного виховання, спортивних менеджерів, фахівців спортивного маркетингу,

Фізичної реабілітації тощо доцільно сконцентрувати їхню підготовку із випуском в обсягах не більше 65 тисяч таких фахівців на рік у трьох-чотирьох спеціалізованих фізкультурно-спортивних вищих навчальних закладах та на чотирьох-п'яти факультетах фізичного виховання провідних педагогічних університетів, котрі мають необхідні для цього інтелектуальний, кадровий, науковий потенціал і належну матеріально-технічну базу і, як слід, буде забезпечувати належним держбюджетним фінансуванням, отримуючи від них належну віддачу. Це дозволить суттєво підвищити якість освіти, зміцнити їх матеріальне забезпечення і сприяти подальшому розвитку сфери фізичного виховання і спорту.

Між іншим, саме таким оптимальним і перспективним шляхом ідуть нині у низці держав СНД, зокрема в Казахстані, Узбекистані тощо. Що дало їм змогу істотно підвищити якість фахівців з фізичного виховання і спорту.



Зокрема, у Казахстані чітко визначено необхідну кількість місць у державних вищих навчальних закладах. І на цю кількість місць за системою тестування визначаються абітурієнти. Ті з них, хто пройшов тестування, самі обирають собі той вуз, в якому бажали би навчатися. А після цього, залежно від того, в якому із вузів опинилися та чи інша кількість студентів, - держава формує бюджет кожного з цих державних вузів.

Дещо по-іншому вирішується аналогічне питання в Узбекистані. Там чітко визначено, яким є кількісний обсяг тих, хто навчається у вузах за державним замовленням, а яким кількісний обсяг тих, хто навчається у вузах на комерційних засадах, залежно від потреб держави на кадри фахівців певного профілю. Решта таким же чином вивільняється для професійного навчання наступній праці у промисловості, сільському господарстві тощо.

А те, що в Україні при нагальній необхідній оптимізації системи підготовки кадрів цього профілю з їх концентрацією згаданих чотирьох спеціалізованих фізкультурно-спортивних вузах і на 4-5 факультетах фізичного виховання, решта структур у вищих навчальних закладах різного профілю закриваються, то від цього буде тільки користь і галузі фізичного виховання і спорту, і державі, і загалом нашому суспільству.

До того ж варто відзначити, що нагальні потреби часу вимагають нині від галузі фізичного виховання і спорту, окрім таких традиційних для випуску вузами професій, як тренер з різних видів спорту, викладачі фізичного виховання, організатори фізичної культури і спорту, ще чимало нових професій, - таких як фізична реабілітація, фітнес, спортивна логістика, здоровий спосіб життя, спортивний маркетинг і менеджмент. А забезпечити належну високоякісну підготовку фахівців зі спеціальності можуть лише професійні вузи. Дякую за увагу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую вам, Євген Вікторовичу. Дуже, дуже сьогодні приємно, що науковці нас підтримують. Прийшли сюди і висловлюють свою думку.

Я хочу надати слово президенту Ліги страхових організацій України, це дуже зараз доречне питання, Гудимі Наталії Володимирівні. Запрошую до слова.

ГУДИМА Н.В. Дякую. Шановний Артуре Леонідовичу, шановні народні депутати, шановні учасники парламентських слухань! Дійсно, питання дуже важливе. І як уже було сказано попередніми доповідачами, не буду повторюватися, що система страхування спортсменів в Україні складається з загальнообов'язкового державного соціального страхування, з обов'язкового

державного страхування. І висновки уже були зроблені, що це недостатньо надає той страховий захист, який повинен надавати.

Я хочу зупинитися на третій складовій – це добровільне страхування спортсменів. Це дасть вам змогу зрозуміти, який є попит, з точки зору добровільного страхування, і безперечно дасть можливість зрозуміти, яка спроможність сплачувати самостійно спортсменів за цей вид страхування.

Одразу відмічу, що страховий ринок уже на сьогодні пропонує такого роду продукти і, безперечно, розраховує тарифи, на жаль, не тієї статистики, яка на сьогоднішній день є на території України, оскільки добровільне страхування спортсменів не виділено ніяким чином. Тому ми маємо тільки статистику із страхування нещасних випадків. Але для того, щоб визначити тариф зі страхування спортсменів, ми використовуємо статистику наших колег з європейських країн, з інших асоціацій страховиків. І уже на сьогоднішній день у нас є такі таблиці травматизму, скільки, кількість травм за різними видами спорту на одну тисячу спортсменів, також встановлюється кількість травматичних випадків на певну визначену, скажемо так, підсумовану величину спортивних змагань або тренувань. Вся ця статистика на сьогоднішній день мається.

І сьогодні страховики вже для себе склали такі класи спорту, де розподіляються за ризиковістю сам спорт. Тобто перший клас – це найменш ризиковий. Да, на сьогоднішній день визначено шість таких класів. Як це вже зазначалося, тут і шахи входять, більярдний спорт, і той спорт, який, де найбільша ризиковість, це у нас бокс, кікбоксінг, тобто тут ми маємо дуже високу ризикованість.

Виходячи з цих класів спорту, сьогодні страховий ринок України пропонує абсолютно добровільні продукти в добровільному порядку, це не стосується цих видів страхування, перш за все, поділяється на любителів спортсменів і на професіоналів спортсменів. І тут пропонують в залежності від класів страхову суму. Страхова сума, яка пропонується, це мінімальна страхова сума – тисячу гривень, максимальна страхова сума – сто тисяч гривень.

Тобто так для прикладу, щоб ви розуміли, що наприклад, які ризики перш за все, які на сьогоднішній день пропонуються страховими компаніями, і в принципі ви про них знаєте, перш за все, це ризик настання смерті, ризик настання інвалідності I, II і III групи і травматичні пошкодження. Так от для прикладу, найменш ризиковий клас спорту з страховою сумою в тисячу гривень, страховий тариф буде складати 0,9 відсотків, це 9 гривень 24 години на добу страхового захисту. Але ви повинні розуміти, що це тільки тисячу гривень.

**ГОЛОВУЮЧИЙ.** Це в рік чи на змагання?

ГУДИМА Н.В. Це в рік. Але це мова йде про тисячу гривень, тобто ви розумієте, що в залежності від травми, що ця тисяча гривень також буде дробитися.

Якщо ж брати вже професіоналів і брати там групу ризиків таких, як от альпінізм, кікбоксінг, то тут страховий платіж вже у нас підростає до 100 гривень. Тобто це вже більш дороге страхування відбувається. А що стосується безпосередньо... Тобто страховий ринок на сьогодні пропонує різні продукти і захист там 24 години протягом доби, це може бути на один день, на п'ять днів, на період змагань, на період тренувань, тобто різноманіття продуктів велика. Цінова політика також велика. Але, що ми маємо на сьогодні? Тобто той продукт, який користується саме великим попитом – це страхова сума тисячу гривень. Це те, що може дозволити собі, по суті, спортсмени або можливо батьки дітей, студентів. Страховий платіж на цю тисячу гривень від 100 до 50 гривень. Більші продукти майже ніхто не купляє. Це те, що от на сьогоднішній день є. Причому відмічу, що рівень виплат – от саме за цим продуктом складає там 45-60 відсотків, тобто для страхового ринку це достатньо великий по цим продуктам платяться. Але питання: все ж таки хто це буде фінансувати? І наступне питання було затронуте і така можливість як розрахунок страхування життя – це, дійсно, трошки інший вид страхування. Щоб ви розуміли, що страхування настання ризику смерті – це вноситься страховий платіж, на рік страхується, нічого не повертається. Страхування життя – це є можливість накопи... вносити там щорічно, накопичувати певну суму і, можливо, там інвестиційний дохід отримувати, але, ну, це продукти з більш дорогої категорії, тобто це треба розраховувати, це важко буде застосувати.

А що ми в результаті маємо? Тобто ми маємо, яким чином запроваджувати – немає різниці, це знову ж таки може обов'язковий вид страхування бути. В нас є така практика уже на страховому ринку діюча, коли є обов'язкова наявність полісу. Да, тобто це необов'язковий вид, це ринкові тарифи, така велика сітка тарифної політики, просто перевіряти обов'язкову наявність полісу. Ну, це приблизно як виїжджаєте за кордон, да, якщо в країни Шенгену, там не випустять без полісу, який повинен відповідати певним вимогам. Тобто є різні конструкції, які можна застосовувати, але питання в нас залишається одне, питання: хто, яким чином буде сплачувати цей страховий платіж? Да, страхові компанії – це не благодійні організації, вони повинні, скажімо так, за страхові платежі отримувати для того, щоб відповідний захист надавати. І ми маємо, виходячи з тих видів, от з добровільного виду, загальнообов'язкове державне, просто обов'язкове, ми маємо кілька джерел фінансування – це держава. Якщо це загальнообов'язкове державне страхування, там у нас є юридичні особи у вигляді спортивних клубів, тобто, ну, як роботодавець начебто платить і третє джерело – це спортсмени. Я думаю, що от ці джерела треба об'єднувати, обговорювати тарифи і якимось чином виходити, ну, і пропонувати. Тому що з тієї статистики, яка є, на сьогоднішній день самі спортсмени просто не впораються з цим видом страхування. Тому

сажу, що страховий ринок ніяким чином ні, ну, як то кажуть, підтримує розвиток страхування, але з розумом. І ми розуміємо, що повинно бути..., тобто тільки з об'єктивною сплатою страхового платежу буде відповідний страховий захист. Згодні працювати в робочій групі, надати статистику по групам по тарифам, та, яка є, тобто ділитися і, дійсно, запроваджувати такий нормальний страховий захист, який є в європейських країнах. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Наталія Володимирівна.

Дійсно, питання дуже складне, тому що саме складне питання – де ці кошти брати сьогодні. Спортсмени самі себе не мають можливості страхувати, це повинні або федерації робити, які сьогодні самі за себе платять. Я з вами згоден, що це повинна робити держава. Ми для цього і збираємо цю групу, і вас запрошуємо, будемо вдячні за ваші пропозиції. Дякую, Наталія Володимирівна.

Шановні друзі, переходимо до обговорення. Нагадую, що регламент обговорення – 5 хвилин.

Хочу запросити до слова директора Українського центру спортивної медицини Дехтярьова Юрія Петровича. Будь ласка, Юрій Петрович. На кнопку там натисніть, будь ласка, і поближче.

ДЕХТЯРЬОВ Ю.П. Уважаемый Артур Леонидович! Уважаемые участники парламентских слушаний! Я хотел бы сразу с практической точки зрения.

У нас уже был опыт общения со страховыми компаниями. Был период, когда мы работали со страховой компанией "АСКО", по-моему, и была компания "Корис", являлась одним из основных представителей этой "АСКО". Платили за каждого члена сборной команды, по-моему, 50 гривен в год. И получалась, по-моему, страховая сумма шла... это было групповое страхование, то есть не индивидуальное страхование, 50 тысяч гривен было покрытие. Были они застрахованы по формате "Поликлиника", там есть формат "Стаионар", формат "Поликлиника". И довольно широкая линейка была услуг, и мы были очень довольны. Но после того, как финансирование прекратилось, дальше сотрудничество это тоже прекратилось, но спортсмены были довольны, и они получали и медикаменты, и получали медицинскую помощь с теми организациями, с которыми "Корис" заключал договора.

Что я хотел бы сказать? Статьей 51 Закона Украины "Про фізичну культуру і спорт" обозначено, что служба спортивной медицины определяет и функциональное состояние, и физическое развитие, осуществляет профилактику, лечение и реабилитацию спортивных травм, то есть, всех травм, связанных с занятием физической культурой и спортом.

В связи с этим я хотел бы обратить внимание, что одним из основных учреждений, принимающих участие в этом процессе, должны быть учреждения врачебно-физкультурной службы. То есть, основными учреждениями, с которыми страховые компании должны заключать договора на медицинское обеспечение. Но учитывая материально-техническую базу наших учреждений, учитывая их кадровое обеспечение, не со всеми учреждениями такие договора могут быть заключены для того, чтобы обеспечить качество медицинской помощи.

В связи с этим я хотел бы сделать предложение в пропозициях парламентских слушаниях по улучшению материально-технической базы и кадрового обеспечения учреждений врачебно-физкультурной службы, а их около сорока на сегодняшний день на Украине, и за предыдущий год, за 2012 год, нашими учреждениями было обеспечено около 39 тысяч спортивно-массовых мероприятий (медицинское обслуживание), в которых приняли участие 1 миллион 300 тысяч участников. На этих соревнованиях были зафиксированы обращения, обращений было около 60 тысяч, из них, 25 тысяч по травмам, около 300 спортсменов, 350, потребовали госпитализации в связи с тяжелыми травмами. На сегодняшний день это без учета той статистики, которая имеется в Государственной службе молодежи и спорта по командам, имеется в виду национальным сборным командам штатным.

Что я хотел бы сказать еще в связи с этим. Обязательное должно быть привлечение в этом, в этой рабочей группе обязательно спортивных медиков. Почему. Потому что и определение травматичности вида спорта, и той шкалы, которой мы должны определять. Определение самого страхового случая – это очень важно. Оно должно быть именно спортивным, а не на общей основе. Вот вы брали за основу общий травматический случай, а мы идем от спортивных именно.

И страхование должно быть в различных видах спорта тоже различным. Допустим, вы знаете, что многие там певцы страхуют голос свой, футболисты – ноги и отдельные части. Так и должно быть во всех видах спорта. Оно имеет свою специфику. Боксеры должны страховать свои руки, то есть, те инструменты, которые наиболее часто травмируются.

Был опыт у меня работы со страховой компанией, по-моему, "Саламандра". Когда мы заключили страховой договор с учетом всех тех пожеланий, которые. Через полгода они отказались от нас. Это была лига бокса профессионального. Они сказали, что это очень дорого и мы несем большие убытки. Поэтому тут должны быть, ну, учитываться интересы всех сторон и спортсменов в первую очередь.

Что касается страхования, медицинского страхования вообще спорта. Речь идет не только о страховании в большом спорте, а речь должна идти еще и о страховании учащихся детско-юношеских спортивных школ. Да, вопрос о

том, кто будет платить. Родители, регионы, может, спонсоры? Но это делать надо обязательно.

И если мы сделаем обязательным страхование детско-юношеское и недопуск до соревнований, то, что мы хотим, сейчас предлагаем без страхового полиса, то может произойти следующая ситуация. Застраховавшись на маленькую сумму, ну, лишь бы иметь этот страховой полис, этот страховой полис ни в коем случае не покроет того страхового случая, который может произойти с этим ребенком на соревнованиях.

А на сегодняшний день основные травмы и большинство травм происходит у спортсменов детско-юношеского спорта. Почему? Из-за несовершенства техники, пока они еще не вышли на определенный уровень и так далее, и так далее.

В связи с этим я хотел бы еще сказать следующее. Должен быть обязательно выбор страховой компании на тендерной основе. Обязательно это должно быть прозрачным. И так далее, и так далее. Потому что иной раз мы не всегда знаем, какая компания обеспечивает наших спортсменов, и должен обязательно быть отлажен упрощенный механизм надання страхового обеспечения.

И в принципе все остальное было сказано. Вот просьба учесть вот мои пожелания сотрудничать именно с нашей службы для выработки этих положений. Спасибо.

ГОЛОВУЮЩИЙ. Спасибо, Юрий Петрович. Мы уже приглашаем вас в рабочую группу, потому что без спортивной медицины, мы понимаем, что этот вопрос сегодня не будет доработан на надлежащем уровне.

Что касается страховой компании, хочу добавить, безусловно, это должен быть тариф выбран средней для каждого, наверное, вида спорта. Это еще одна тема для уже работы не здесь, а работы непосредственно рабочей группы.

Что касательно страховой компании, безусловно, это, на мой взгляд, должны быть какие-то льготные условия для спорта. Потому что сегодня мы понимаем, что те страховые компании, если будет все-таки принят этот законопроект, это будут миллиарды гривен. И мы сейчас не будем говорить источники финансирования, которые..., это будут миллиарды гривен, перечисленные в год на страховые компании. И для этого, это уже следующий этап, работы рабочей группы, в которую будут приглашены представители страховых компаний.

Спасибо, Юрий Петрович.

До слова хочу запросити Кірбабу Віктора Івановича, начальника управління з питань фізичної культури та спорту Донецької обласної державної адміністрації. Будь ласка.

КІРБАБА В.І. Дякую. Шановні народні депутати, шановні учасники засідання! Я переверну першу сторінку, де записано: "напрацьований досвід Донецької області стосовно роботи по законодавству". І хотів би коротко висловити свої якби побажання стосовно проблем законів, які регламентують роботу сфери фізичної культури та спорту.

По-перше, я повністю підтримую проблеми і висновки Равіля Сафовича щодо шляхів вирішення проблем діяльності спортивних шкіл. Але хочу якби зазначити таке. Більшість спортивних шкіл на сьогоднішній день, як в Україні, так і у нас в Донецькій області, фінансуються на 80 і більше відсотків на заробітну платню і нарахування на неї. А залишок – це дуже малий відсоток на те, щоб направити на учбову статтю, оренду і так далі. Ми пішли на таке: деяких тренерів, які не працюють на виховання спортивного резерву, перевели на групу самоокупаемости і створили, і рекомендуємо створювати спортивні клуби в структурі дитячо-юнацьких спортивних шкіл теж для надання платних послуг. Це якимось чином могло б вирішити проблему.

До речі, є у нас позитивний досвід створення клубів, як в загальноосвітніх школах, так і при центрах "Спорт для всіх" на містах, але є одне слово таке "податок". Тому я не знаю, комітет зможе таку проблему взяти на себе для того, щоб нам якби оце те, що давить нам горло, так сказати, підтримати нас.

До речі, на жаль, не присутній тут представник Міністерства фінансів, оце і відношення до нас з вами, шановні народні депутати, збоку фінансистів.

КІРБАБА В.І. Та.

В той же час давно уже піднімається тема про те, щоб дитячо-юнацькі спортивні школи внесли до контрольного показника Міністерства фінансів міжбюджетних трансфертів, що в свою чергу і стимулювало би розвиток і фінансове їх забезпечення.

Шановний Ігор Тарасович, ви говорили стосовно секційної роботи в загальноосвітніх школах. На секційну роботу зі спорту в загальноосвітніх школах в залежності від категорії виділяється 150-800 гривень. Хто на це буде працювати?

Продовжуючи тему про фінанси, скільки можна пропонувати, говорити, кричати про формування бюджетної сфери за залишковим принципом? Уже всім набридло вести, в кавичках, бої без правил напередодні новорічних свят за

фінансування фізичної культури та спорту в наступному році. Коли будуть встановлені стандарти для нашої сфери в відсотках від загального бюджету? Ті, хто подосвідченіше з ностальгією згадують про чотири відсотки від податку, які дозволялося підприємцям використовувати на спорт. Я впевнений, що спортивна громадськість з нетерпінням очікує від вас, шановні народні депутати, прийняття закону про меценатство в спорті. Весь цивілізований світ використовує спортивні лотереї, що перестали діяти в нашій державі вже близько двадцяти років. Сергій Валерійович казав про Закон про спортивні лотереї Коржа, але він же ж не прийнятий. Я знаю, що він так проектом і, як кажуть, замилили його повністю.

Потребує удосконалення законодавство для встановлення мотивуючих умов для занять фізичною культурою та ведення здорового способу життя працюючого населення. На жаль, всі забули про встановлення державних соціальних нормативів, зазначених у статті 14 Закону України про державні соціальні стандарти та державні соціальні гарантії, які б нам гарантували і фінансування, і все, і все остальне те, що було сказано.

У нас в області тільки 13,6 відсотків спортивних споруд, які мають землевідведення. Так проблема характерна в цілому і для України, бо вона криється в відсутності..., в відповідній процедурі Земельного кодексу. І от, Сергій Валерійович, ви казали там про олігархів, якщо на пустому місці нічого не зазначено, то є якби такі і дії, коли ламають спортивні площадки, особливо за місцем проживання і будують там різні офіси там і так далі.

Але, дивіться, в місті Донецьку для того, щоби зробити процедуру землевідведення, потрібно на майданчик 42 на 22 близько 30 тисяч гривень. По процедурі. Де їх знайти?

Причини проблем, перерахованих мною і виступаючими, різні. Але, я думаю, що було б на користь створення в новому Міністерстві молоді та спорту структури, яка б займалася питаннями, які записані в пункті 4 Положення: "Узагальнює практику застосування законодавства з питань, що належать до його компетенції та розглядає пропозиції щодо вдосконалення законодавчих актів". Наладжена співпраця такої структури з комітетом однозначно дасть свої позитивні дії. Думаю, що то (в кавичках) "досвід", який ми маємо при формуванні так званої загальнодержавної соціальної програми розвитку фізичної культури та спорту до 2017 року підказує, що потрібна і окрема структура в міністерстві з відповідними фахівцями, яка б займалася відповідно до Закону "Про державні цільові програми" формуванням та моніторингом профільної державної програми.

Шановний Равіль Сафович, цього ніхто не робив. У вас є шанс бути першим.

Наостанок. Зараз досить слушний момент, коли Президентом Віктором Федоровичем Януковичем приділяється увага питанням спорту, тому я



підтримую пропозицію щодо проведення парламентських слухань по сьогоднішній тематиці та не години, а дня все-таки уряду (години нам дуже-дуже буде мало, сьогоднішній день підказує).

І на завершення. Побажання, щоб парламентська більшість та опозиція завершили протистояння та накинулися на законодавчому рівні вирішувати проблеми фізичної культури та спорту. Впевнений, що в це їх об'єднає. А наші зусилля будуть з вами системними. Може тоді і більше депутатів народних прийде. Дякую за увагу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Віктор Іванович. Ви підняли дуже багато питань, дали нам завдання як комітету і не тільки комітету...

КІРБАБА В.І. Ми ж законодавчу обговорюємо сьогодні...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Не тільки законодавчому, а і виконавчому органу новоствореного міністерству.

Да, є багато питань, що стосовно лотереї, що стосовно формування бюджету, щодо цього ми повинні придати дуже багато значення.

Що стосовно протистояння, то я вам вже казав, що з минулого опиту минулих каденцій ми бачили, що питання спортивні, як правило, приймалися більше 300 голосів, тому що це... 376, як підказує мені Равіль Сафович. Тому ми бачимо, що це дуже об'єднає сьогодні і опозицію, і більшість, і я впевнений, що ми прийдемо до якогось консенсусу, що стосовно наших питань, питань по спорту, питань молоді і здоров'я наших дітей. Дякую.

Хочу запросити до слова президента Федерації мотоциклетного спорту України Копилова Вадима Анатолійовича. Будь ласка.

КОПИЛОВ В.А. Спасибо, Артур Леонидович.

Я хотел бы сказать свое мнение по этому поводу вот какое. Вопрос тот, который мы обговариваем, он еще и денежный. Рассчитывать на то, что мы сегодня получим бюджетное решение, то есть увеличение средств на эти цели, — это утопия. В том состоянии, в котором находится сегодня бюджет, дополнительных средств на эти цели не будет.

Есть у нас два вида финансирования спорта: государственное и спонсорское. Подавляющее большинство федераций живет за счет спонсорских денег, и отсюда идет финансирование процесса страхования. Мы можем сейчас, закручивая организационно гайки, в том числе на законодательном уровне, либо остановить вообще процесс спорта, я имею в виду соревнований, то есть, скажем, мотоциклетный относится к экстремальным видам спорта, и у нас травма если она есть, то она серьезная, она больше 100 тысяч. В год один, два человека у нас неподвижны и где-то порядка одного-двух смертей. Поэтому мы бы хотели, чтобы у нас страхование шло там ну, на хорошие, ощутимые суммы там, скажем, 250-300 тысяч гривен, но это очень дорого, у нас не будет денег на проведение самих соревнований. Поэтому мы вынуждено, выполняя пункт обязательности проведения соревнований, вынуждено формально подходим к этому и страхуем своих спортсменов на максимум 20 тысяч гривен. Это, конечно, очень плохо, все это понимают, и спортсмены это понимают, и организаторы это понимают. Но сегодня, имея опыт какой-то и организационный работы, я еще раз говорю, я не вижу выхода, потому что экономическая ситуация в стране такова, что мы не сможем нажать кнопку, обратившись там к Светлане, она там вроде присутствует из Минфина и все шишки на нее, и выгавкать из бюджета там дополнительно 5, 10, 20 миллионов для того, чтобы обеспечить все свои соревновательные процессы на должном страховом уровне. Это первое то, что мы не сможем решить.

И второе. Ни в коем случае, чтобы вот эти изменения в законе у нас не сузили полномочия к определенному кругу страховых компаний. Чтобы у нас не появилось сегодня две-три страховых компании, которые будут заниматься этим процессом. То есть, мы тогда еще подойдем к большему формализму в этой сфере и еще больше все это угробим.

Другое дело, действительно, надо посмотреть на тарифное образование. И сюда затащить к регулятору, к стати, поменяли начальника в Финуслугах, представителя Минспорта и медицины для того, чтобы они, рассматривая и согласовывая тарифы страховым компаниям, смотрели на эти процессы, чтобы еще на обязательности этой страховые компании не поправляли свои бюджеты. Хотя если оценивать и страховой бизнес на сегодняшний день в Украине его уровень – низайший с одной стороны, а с другой стороны он далеко не высоко прибыльный. То есть сегодня страховые кампании сводят концы с концами, в том уровне, я подчеркиваю, развитие нашей экономики и системы финансовой, которую мы имеем. Это первое.

А, по второму вопросу, я хотел бы, чтобы мы тоже обратились к нашему регулятору информационного пространства Комитету телевидения и радиовещания. Свобода слова, свобода печати, там информации и всего остального привела к тому, что мы в средствах массовой информации, как в журналах, газетах, так и на телевидении видим в лучшем случае футбол, там какой-то кусочек бокса, ну и еще один, максимум два вида спорта. Точка. Пробриться сегодня на тот или иной канал другим видам спорта, практически

невозможно. Хотя, если взять календарь, Равиль Сафович, может его там всем показать, мы проводим десятки тысяч соревнований там государственного, межгосударственного уровня здесь внутри, но это ничего не освещается и не пропагандируется.

Поэтому, я подчеркиваю, почему нужно обратиться к регулятору, чтобы он ввел какой то норматив, какую-то обязательку в том, чтобы в своих программах шла пропаганда нормального, культурного образа, физически культурного образа жизни. А у нас эфирное время с легкостью отдается: прибило, убило, бабушку там где-то какую-то там ограбили, война на дорогах. Это проблемы в обществе, это проблемы.

Но нам нужно пропагандировать то, что..., к чему идем, да, позитив, абсолютно верно. Вчера одним глазом обратил внимание на телевизор и вспоминали советское время доброе, хорошее, я имею в виду из того времени. Гимнастика, маразм полный – под фортепьяно, там кто похудее, а кто чуть побольше, кто с гантелями, кто – без, выполняют какие-то упражнения. И было сказано со ..., я не помню, сколько в Союзе было, 170, по-моему, или 180 миллионов, один, два миллиона в это время занималось гимнастикой, и это было прекрасно для общества. Потому что целый процент общества занимался этим делом. Поэтому и нам нужно, нашим телеканалам вводить какую-то нормативку, чтобы ни не только футболу посвящали спортивные репортажи, всем видам спорта, которые у нас есть, раз. И занимались какой-то пропагандой нормального, здорового образа жизни. Спасибо, у меня все.

ГОЛОВУЮЩИЙ. Спасибо вам, Вадим Анатольевич. Вы, действительно, правы. Что касательно страховых организаций, то мы понимаем вас как президента федерации, что основное финансирование сегодняшних соревнований ложиться на плечи президента федерации, который ищет спонсоров, который ищет меценатов, который выбивает деньги и в самом деле находится, как это не прискорбно и не грубо звучит, в роли попрошайки, да. Потому что вот тут у нас есть несколько президентов федерации, которые, наверное, меня поддерживают в этом высказывании.

Что касательно средств массовой информации, я с вами согласен, что сегодня, к сожалению, мы этот вопрос будем поднимать. Вот секретариату уже мы дали поручения: сегодня обратиться к профильному комитету, обратиться к депутатам Верховной Рады, к средствам массовой информации. К сожалению, это сегодня все поставлено на коммерческую основу. Мы понимаем, что такие федерации как футбол, профессиональный бокс, которые показывают, они в состоянии сегодня за счет спонсоров оплачивать то или иное эфирное время. Те сегодня максимальное количество, скажем, я не побоюсь этого слова, видов спорта, которые сегодня показывают и проводят соревнования, и больше, мы тысячи говорим у нас спортивных соревнований высокого, высочайшего уровня, я спортсмены у нас в стране действительно высочайшего уровня

проводяться. Ни один канал туда не едет бесплатно. Все хотя получить за это деньги.

КОПИЛОВ В.А. За рубежом за это платят.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Безусловно, да.

Эту статистику, я не говорю, что нам удастся поменять ее быстро. Я не говорю, что мы ее сделаем сейчас. Но я думаю, что совместными усилиями мы будем идти к этому. Спасибо большое.

И хочу дать слово вице-президенту Спортивного комитета Украины Мандрику Олександру Петровичу. Будь ласка.

МАНДРИК О.П. Уважаемые участники заседания, уважаемые народные депутаты! Прежде всего благодарим за приглашение Спортивного комитета Украины. Это организация, которая уже более семи лет занимается развитием неолимпийских видов спорта. И вашему вниманию мы предлагаем следующие проблемные моменты.

В Україні офіційно визнано 106 неолімпійських видів спорту, якими займаються понад 300 тисяч осіб. Чисельність тренерсько-викладацького складу, які працюють зі спортсменами з неолімпійських видів спорту в спортивних школах, в спортивних клубах, в спортивних федераціях, складає близько 7 тисяч осіб.

Варто зазначити, що у 2012 році українські спортсмени з неолімпійських видів спорту лише на чемпіонатах світу завоювали 186 золотих, 169 срібних та 175 бронзових медалей. На останніх всесвітніх іграх з неолімпійських видів спорту у місті Гаосюн (Тайвань) у 2009 році та Всесвітніх іграх з єдиноборств у місті Пекін у 2010 році збірні команди України з неолімпійських видів спорту посіли шосте та третє загальнокомандне місце відповідно серед понад 100 країн-учасниць.

Кращі показники мають спортсмени з таких видів спорту, як паурліфтинг, кікбоксинг, карате, тайландський бокс "муай тай", боротьба "самбо", панкратіон, армспорт, шахи, підводний спорт, сумо, спортивна акробатика та у-шу.

Найбільш пріоритетні змагання з не олімпійських видів спорту це: Всесвітні ігри з неолімпійських видів спорту, Всесвітня шахова олімпіада, Всесвітні ігри єдиноборств, Всесвітні інтелектуальні ігри, які проводяться

"Спортакордом" під патронатом Міжнародного олімпійського комітету. Однак є проблемні питання.

Перше. Чинні нормативно-правові та міжвідомчі акти, які спрямовані на розвиток спорту вищих досягнень України не в повній мірі забезпечать розвиток інфраструктури не олімпійських видів спорту.

Норми діючого положення про дитячо-юнацькі спортивні школи, у якому не врахована можливість отримана спеціалізації для неолімпійських видів спорту призвели до різкого скорочення відділень у ДСШ з не олімпійських видів спорту. Положенням про ШВСМ не передбачено відкриття відділень з неолімпійських видів спорту. Планом спеціалізації розвитку видів спорту спеціалізованих навчальних ладах спортивного профілю, затвердженим спеціальним наказом МОН, не передбачено відділень з неолімпійських видів спорту. Тому пропонуємо внести відповідні зміни та доповнення до вищезазначених нормативно-правових та міжвідомчих актів.

Далі. Бюджетна потреба у фінансуванні та забезпеченні підготовки та участі спортсменів з не олімпійських видів спорту на рік для проведення офіційних всеукраїнських та участь у міжнародних змаганнях складає близько 200 мільйонів гривень. Але бюджетне фінансування здійснюється у розмірі лише 8-10 процентів від потреби.

Відповідно до Постанови Кабінет Міністрів України від 22 березня 2000 року №539 "Про встановлення винагород спортсменам України, чемпіонам, призерам спортивних змагань міжнародного рівня та їх тренерам", наприклад, за зайняті призові місця на чемпіонатах світу серед дорослих держава виплачує спортсменам грошову винагороду за 1 місце – до 3 тисяч доларів США, за 2 місце – до 2 тисяч доларів США, за 3 місце – до 1,5 тисячі доларів США.

У постанові є приставка "до" і тому виплата винагород в кінці року здійснюється за залишковим принципом. Пропонуємо внести відповідні зміни і убрати цю приставку "до".

Далі. Через обмежене фінансування офіцери Національного антидопінгового центру не мають можливості своєчасно провести забір та аналіз допінг-проб спортсмена з пріоритетних неолімпійських видів спорту. Що призводить до безконтрольного виїзду спортсменів на офіційні міжнародні змагання та накладення санкцій на федерацію та спортсменів.

Висвітлення в засобах масової інформації у період стану підготовки та виступу національних збірних команд у всесвітній шаховій олімпіаді, Дев'ятих всесвітніх іграх з неолімпійських видів спорту та Других всесвітніх ігор з єдиноборств у 2013 році буде мати важливе значення для створення позитивного іміджу спортивної діяльності України.

Далі. Створення соціально-побутових умов спортсменам-учасникам комплексних міжнародних заходів. З метою заохочення спортсменів, чемпіонів

та призерів комплексних міжнародних спортивних змагань з неолімпійських видів спорту необхідно здійснити заходи щодо поліпшення житлово-побутових умов.

І останнє. Кількісний склад національних збірних команд України з неолімпійських видів спорту на 2013 рік складає 5 тисяч 765 осіб. Проте, з них лише 153 спортсмени, 2 державних тренера, 5 головних тренерів, 22 провідних тренера та 1 тренер-лікар є членами штатних збірних команд України з неолімпійських видів спорту.

Кожний провідний тренер в Міністерстві молоді та спорту України відповідає за 10-15 видів спорту. Тому пропонуємо введення додаткових штатних одиниць для спортсменів та тренерів з неолімпійських видів спорту. А саме: 30 спортсменів-інструкторів, 6 державних тренерів з метою чіткої спеціалізації відповідно до затвердженої "Спортакордом" класифікацій видів спорту, та 17 головних тренерів для всіх видів спорту, включених до програм всесвітніх ігор з неолімпійських видів спорту, всесвітньої шахової олімпіади, всесвітніх ігор з єдиноборств та всесвітніх інтелектуальних ігор. Дякую за увагу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Олександр Петровичу, за пропозиції ми прийнемо їх всіх до відома.

Я хочу слово надати Президенту Федерації легкої атлетики Гоцулі Ігорю Євгеновичу. Будь ласка, Ігор Євгенович.

ГОЦУЛ І.Є. Шановний Артуре Леонідовичу! Шановні члени комітету! Шановні присутні.

По-перше, дозвольте подякувати за організацію цих слухань, за таку важливу подію в житті нашої галузі.

А, по-друге, дозвольте сказати, що з точки зору легкої атлетики, з точки зору Федерації легкої атлетики введення обов'язкового страхування учасників всіх змагань, без забезпечення відповідних джерел фінансування цих змагань поставити під сумнів участь багатьох дітей в змаганнях з легкої атлетики. А легка атлетика є одним з наймасовіших видів спорту в Україні. На зайняття легкою атлетикою йдуть переважно діти з малозабезпечених сімей, і їх батьки і самі діти не в змозі будуть заплатити, навіть, той внесок, який був озвучений за участь у змаганнях. Таким чином їх можливість брати участь у змаганнях і займатися видом спорту буде поставлена під сумнів.

Щодо другого питання – щодо рекомендацій, то в цілому підтримуючи наданий проект рекомендацій хотів би висловити одне застереження, в усьому

цивілізованому світі спорт ґрунтується на таких інституціях, як: спортивні федерації з видів спорту. Це громадські об'єднання, які включають в себе багато людей, і дають змогу долучити до розбудови спорту, долучити до формування політики в галузі спорту великої кількості людей, великої кількості такої громадської ініціативи.

В нашій країні, на жаль, спортивні федерації здебільшого не стали таким стрижнем системи спорту. Часто в цьому винні там самі федерації, але безумовно там держава має дбати про те, щоб федерації розвивалися і своє місце зайняли такі, яке має належати в сфері спорту в країні.

На щастя, для Федерації легкої атлетики України наші відносини з профільним міністерством складається дуже конструктивно. Ми маємо підтримку, ми маємо розуміння з боку міністерства, але наші спільні ініціативи, спільні разом з міністерством ініціативи спрямовані на розширення повноважень федерації, на більш активне залучення федерації до контролю за видом спорту, за розбудовою виду спорту часто наштовхуються на певні складнощі, які лежать як в галузі законодавчій, так і в галузі ментальній.

Ну щодо законодавчої, тут багато говорилося.

Щодо ментальної, от прикладом тому є рекомендації вдосконалення державної політики в сфері фізичної культури і спорту, в яких жодного разу не згаданий такий інститут як спортивні федерації. Тому я прошу і пропоную включити одним з пунктів рекомендацій момент, пов'язаний з спортивними федераціями, з необхідністю їх активної розбудови, доручення до діяльності у сфері спорту і активного делегування повноважень державою... повноважень спортивним федераціям як на рівні держави, так і на місцях. Дякую за увагу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую вам, Ігор Євгенович, за пропозиції. Ми ж бачимо, що стосовно першого вашого питання, що будемо... треба шукати надходження, джерела надходження коштів на страхування, тому що я розумію, що в такому виді спорту, як легка атлетика, де багато напрямків, це дуже масовий вид спорту сьогодні, неможливо сьогодні, щоб федерація оплачувала сама страхування тих змагань, які проводяться, а їх багато дуже проводиться сьогодні. І вони не менш травматичні, чим ті види спорту, які ми вже тут оговарювали. Дякую.

Хочу дати слово Драп'ятого Євгена Михайловича, заступника голови Федерації профспілок України, до слова запросити, будь ласка.

ДРАП'ЯТИЙ Є.М. Шановні учасники слухань, високоповажний головуючий! Я хочу сказати, що ще по першому питанню в лютому 2011 року федерацією України надсилався лист на Комітет з питань молодіжної

політики, спорту і туризму, в яких ми пропонували ще тоді визначити і працювати над критерієм тих категорій учасників змагань, радше як сьогодні я підтримую наше міністерство спортивних заходів, де ми мали би визначити категорії, які підлягають обов'язковому страхуванню; категорії осіб, які підлягають страхуванню тільки під час змагань, і особливо хочемо наголосити, щоби визначити сьогодні категорію страхування дітей-підлітків і учнівських дитячо-юнацьких спортивних шкіл.

Одним із наступних питань ми порушили питання щодо визначення джерел, які б могли формувати ці страхові фонди. Мабуть, було би доцільно, я хочу підтримати першочергово Кірбабу Віктора Івановича, щоб все-таки, якщо не буде обов'язково записаний відсоток у бюджетному фінансуванні, хоча би 0,4 чи скільки, ми ніколи спорт не піднімемо, і дитячі, тим більше спортивні юнацькі школи, ми не витягнемо з цієї сьогодні ситуації, яку ми вже навіть аналізували і у грудні місяці, і у січні місяці, і у лютому місяці ми збиралися по критичній ситуації, яка склалася з фінансуванням дитячих спортивних шкіл, які опікуються ФСТ. Оскільки ми, федерація, здійснюємо свою діяльність спорту через фізкультурно-спортивні товариства такі, як "Україна", "Спартак", "Колос" і заслуховували спільно, у нас є договори підписані про співпрацю до 2015 року, то ми би хотіли певно покращити і матеріально-технічну базу, тому що ми бачимо, що ці всі кошти, які частково фінансування іде з фонду соціального страхування, видаємо тільки на заробітну плату. І то в цьому році з-за халатності інших людей таких моменті було допущено, і це було не здійснено вчасно.

Через те, ми вважаємо, що мусить бути, мабуть, створений фонд розвитку спорту і фізкультури. Оце відрахування, яке буде державне, цільове фінансування. А також одним із таких, як ряд країн, які мають свої надра, вони використовують відрахування із ренти за використання надр і інших ресурсів природних. Сьогодні ми думаємо над механізмом реалізації.

Ми як федерація професійних спілок на рівні галузевому будемо порушувати питання, щоб відродити разом з роботодавцями фізкультурні колективи. Але оце, що сьогодні використовується надра і ресурси територій і розвиток галузевий, сьогодні присутні керівники регіональних, з усіх областей керівники управлінь фізкультури і спорту, вони знають, що кожна область сьогодні розробляє свою стратегію розвитку регіону до певного там чи сімнадцятого року, чи до двадцятого року. І, мабуть, сьогодні нам треба як одному із механізмів включитися в ці стратегічні розробки і записати в тих планах, в стратегіях розвитку, що фізкультура і спорт має бути одним із тих пріоритетів, за рахунок коштів яких, хочу наголосити, використовується із надр. Це нафта, газ, вода, земля і ряд інших копалин, які можна сьогодні спрямувати на розвиток саме своїх. А не тільки для того, щоб ці ресурси видобувалися і безперечно реалізовувалися, як і метал сьогодні вивозиться з України вже, а не металопродукція на розвиток фізкультури і спорту.



І ще в питаннях обов'язкового страхування. Хотіли би, щоби в дійсності підтримати внесення змін. Там, де в нас в порівняльній таблиці, щоби страхування передбачалося не тільки спортивних змагань, а спортивних заходів. І в тому числі тренувальних зборів. Спасибі.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Євгене Михайловичу, дякую.

До слова запрошую Уманець Ніну Дмитрівну, директора Департаменту фізичної культури та спорту Держмолоді та спорту України. Дякую.

УМАНЕЦЬ Н.Д. Дякую, Артуре Леонідовичу, шановні присутні! Я буквально декілька слів хочу сказати по дитячо-юнацьким спортивним школам, те, що стосується згаданих тут деяких виступаючих реклами.

На сьогоднішній день, на превеликий жаль, є відсоток, наскільки я розумію, є відсоток кожного каналу, який отримує ліцензію на трансляцію, я це чула з засобів масової інформації, якийсь відсоток має бути для того, щоб там соціальна реклама та була. На сьогоднішній день що ми бачимо: з одного боку – Олександр, потім виїжджає бутылка горілочки, з другого боку – Саша. Або Катерина – бутылка горілки, Катя, живімо весело. Я не пам'ятаю за останніх 10 років, щоб у нас була соціальна реклама щодо залучення дітей до дитячо-юнацьких спортивних шкіл. Чому? Тому що пробитися неможливо. Правильно сказав Вадим Анатолійович Копилов, я його повністю підтримую.

Скільки ми бачимо реклами медичних препаратів. У нас країна хворих, хворих безнадійно людей. І я, наскільки пам'ятаю, за часів Радянського Союзу Міністерство охорони здоров'я, воно боролось за що? За койко-місце. Ніколи не говорили за здоров'я людей. Якщо, скажімо, я помиляюся, то нехай мене хтось поправить.

На сьогоднішній день у нас працює в Україні 1664 дитячо-юнацькі спортивні школи. Хотіли б ми цього чи не хотіли, у нас законом передбачено, що не допускати скорочення. Разом з тим у нас є демографічна криза. Ми це все прекрасно розуміємо.

На виконання протокольного рішення засідання Кабінету Міністрів, яке відбулося в кінці минулого року, в жовтні місяці, ми зараз проводимо інвентаризацію дитячо-юнацьких спортивних шкіл. Можу констатувати те, що в гарному стані знаходяться документи. Чому? Тому що і прокуратура налякала, і ми налякали. Тут хоча би, скажемо, з цього боку у нас уже проблеми немає. Разом з тим повністю згодна з тими словами, які сьогодні сказали, що да, дійсно, надзвичайно в обмеженому фінансуванні знаходяться дитячо-юнацькі спортивні школи, в основному заробітна плата. Разом з тим цим же протокольним рішенням також передбачено питання щодо надання пропозицій

до першого квітня ми маємо надати пропозиції уряду як вийти з цієї ситуації. Нами створена робоча група за участю і представників міністерства фінансів, які, до речі, тут є сьогодні присутні, і міністерства юстиції, міністерства економіки для того, щоб відпрацювати і надати пропозиції щодо покращення діяльності дитячо-юнацьких спортивних шкіл.

От, Равіль Сафович звертався з проханням до, за підтримкою до народних депутатів з приводу того, щоб підтримати законодавчі проекти. В першу чергу це стосується Бюджетного кодексу. У нас є дві статті – 87 і 88, які вкрай необхідно, скажімо, щоб були внесені зміни до цього надзвичайно важливого документу. Тому що, по-перше, не передбачено фінансування і дитячо-юнацьких спортивних шкіл. Якщо надавати пропозиції уряду, щоб хоча би якусь частину поступово для того, щоб захистити ці позашкільні навчальні заклади, спортивні заклади у сфері фізичної культури, є, скажімо, необхідність внести туди зміни.

Ну, і питання, скажімо, 88 статті. Це те, що стосується фінансування в сільській місцевості. Також там передбачені будинки культури, сфера загальноосвітні, загальноосвітні школи, але там немає сфери фізичної культури і спорту.

І те, що стосується, скажімо, скорочення дитячо-юнацьких спортивних шкіл, ми маємо говорити за оптимальну мережу. Тому що на сьогоднішній день, якщо взяти районний центр і в районному центрі буде 2,5 тисячі дітей, відповідно до тих нормативів, які передбачені положеннями про дитячу юнацько-спортивну школу, ми не знайдемо 15 тренерів в районному центрі для того, щоб вони були в дитячо-юнацькій спортивній школі.

Ми планували, що це, можливо, буде 3 тисячі. Але зараз ми говоримо навіть за 2,5 тисячі дітей. Тобто ми над цим питанням працюємо. І я так думаю, що в найближчому часі, скажімо, вийдуть наші пропозиції для того, щоб дійсно створити оптимальну мережу дитячо-юнацьких спортивних шкіл.

І я прекрасно розумію, шановні колеги, у вас є на руках рекомендації, скажімо, проект рекомендацій і слухань сьогоднішніх. І мушу сказати, що ми з вами всі разом допрацювали до дуже гарної ситуації. Четвертим пунктом передбачено, що Генеральна прокуратура має посилити вимоги до органів прокуратури щодо здійснення нагляду за дотриманням законодавства у сфері фізичної культури і спорту. Чесно вам хочу сказати, це боляче. Чому? Тому що получается, що оці постійні реорганізації, які відбуваються в нашій сфері, вони, вибачте за таке слово, розбестили наших людей. Чому? Тому що багато з них працює від реорганізації до реорганізації.

Маємо надію, що сьогодні, скажемо, цей центральний орган виконавчої влади, який створений, можливо, записати десь в якомусь законі, що він довічно створений, щоб його більше не реорганізували, тому що ми не будемо, скажемо, постійно будемо працювати із Генеральною прокуратурою. І забрати

звідси слово "скорочення", тому що все рівно буде скорочення, ми нікуди не дінемося від цього. Ми прекрасно розуміємо, що є конкретні завдання для цих навчальних закладів, вони мають готувати спортивний резерв. А те, що перепрофілювання спортивних споруд і спортивних закладів – це питання номер один. Воно сьогодні є на часі і дійсно має прокуратура за цим здійснювати контроль. Тому що відбирають землі, відбирають спортивні споруди, спеціально, скажемо, затягуючи їх в боргові ями, і на цьому... Я дякую. У мене все.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Ніна Дмитрівна. Я думаю, що ми вас з задоволенням запросимо до нашої робочої групи, коли будемо доопрацьовувати і врахуємо ваші всі пропозиції. Дякую.

Ну, і на останнє хочу надати слово, я думаю, людини, до якої було багато сьогодні питань, це заступник директора департаменту фінансової політики Міністерства фінансів України Страшного Андрія Івановича. Андрій Іванович, будь ласка.

СТРАШНИЙ А.І. Добрий день, шановний Артуре Леонідовичу! Добрий день, народні депутати, учасники слухань. Позиція Міністерства фінансів стосовно законопроекту, який представлений для обговорення, заключається в тому, що, я не скажу тут нічого нового, що, якщо законопроектом надаються пропозиції щодо видаткової частини бюджету, то повинна бути запропонована і дохідна частина або пропозиції щодо скорочення якихось інших видатків, тобто джерело, за рахунок чого буде відбуватися фінансування.

Слід зазначити, що запровадження нових видів обов'язкового страхування не відповідає міжнародній практиці. Так, в більшості країн ЄС використовується обмежена кількість обов'язкових видів страхування на рівні п'яти-шести видів. Тому позиція Міністерства фінансів полягає в тому, що необхідно розглядати це питання в рамках добровільних видів страхування.

Хотілося б додати, що питання, пов'язані із страхуванням життя та здоров'я спортсменів, які беруть участь у спортивних змаганнях, на нашу думку, потрібно розглядати більш ширше, як сьогодні, були такі пропозиції, щоб поширювати страховий захист на осіб, які тренуються, які ще здійснюють підготовку до спортивних змагань і займаються в спортивних школах.

Також іншим питанням необхідно врегульовувати державні вимоги до умов такого страхування, до розробки правил страхування, які здійснюються страховими компаніями для того, щоб ці умови були більш прийнятні і застосовувалися на практиці.

Тому комплекс цих питань настільки великий, що вирішити проблематику, яка обговорювалась, в рамках тільки одного представленого законопроекту неможливо. Тому є така пропозиція, розбити на ті частини головні, які потребують вирішення і врегульовувати це можливо окремими законопроектами або одним якимсь комплексним законопроектом.

Дякую за увагу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Андрій Іванович.

\_\_\_\_\_. Запитання. Скажіть, будь ласка, Мінфін, будемо так казати, задовольнив проект програми розвитку фізичної культури, який був розглянутий на Кабінеті Міністрів, де не записано ні однієї копійки державних коштів? Міністерство це задовольнило. Так, Андрій Іванович?

СТРАШНИЙ А.І. На жаль, це питання не в моїй компетенції тому відповісти на нього...

БОЙКО С.М. Можна я вам відповім на це запитання?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да, будь ласка, представтесь, будь ласка.

БОЙКО С.М. Справа в тому, що...

Начальник відділу фінансів фізкультури і спорту, який відповідає за це питання, і питань було багато до мене, Бойко Світлана Миколаївна.

Мінфін, дійсно, розглядав цю програму і довго ми її відпрацьовували це питання, а з приводу всіх і фінансових питань і намагалися, і виходили з того, щоб програма не вийшла просто як документ, який був фінансово не забезпечений, а окреслили, дійсно, ряд проблем, і дійсно, був забезпечений виходячи з тих можливостей, які б реалізовувались. І записана одна із норм, що щорічно дане доручення уряду передбачати кошти і щорічно, виходячи із тих коштів, які будуть передбачені в бюджеті, визначати перелік заходів, які будуть в цих рамках здійснюватись.

На сьогоднішній момент передбачено на розвиток фізичної культури і спорту ..... те що з державного бюджету разом з міжбюджетними трансфертами 2,7 мільярди. Тобто в рамках цього ми плануємо і з врахуванням того, що буде йти разом і з місцевими бюджетами будемо відповідно затверджувати після того як Верховна Рада затвердить цю програму відповідні і заходи.

Крім того, ми також плануємо, я хочу відповісти Віктору Івановичу з приводу закону про лотерею, він прийнятий, прийнятий Президентом 1 вересня цього року ..... про лотереї. На сьогоднішній момент на рахунки міністерства новоствореного нараховано 5 мільйонів гривень додаткових коштів, які можуть бути пущені відповідно на потреби галузі. Дякую за увагу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую вам.

Я хочу з проханням звернутися до Андрія Івановича, до Міністерства фінансів. Я згоден з вами, що ми повинні шукати нові джерела надходжень і коштів стосовно страхування. Але я не згоден з тим, що це воно повинно бути добровільне. Страхування сьогодні ми повинні захистити всі види спорту, які сьогодні потребують цього страхування, а я вважаю, що більшість видів спорту, які являються травматичними і спортсмени, що стосовно і дитячих, і юнацьких видів спорту, і молоді і дорослих – ті, змагання, які сьогодні проводяться. Ви знаєте, сьогодні і ті змагання, які проводяться, до речі, і в легкій атлетиці серед ветеранів сьогодні люди травмуються. І є для цього приклади, і по півроку людина, яка займає достатньо таку серйозну посаду, лежить і проводить дві-три операції, і ця цифра майже не 10 і не 20, і не 30 тисяч гривень, а ця цифра доходить і до 100 тисяч гривень. Тому що, я вважаю, що ми вас сюди запросили не як опонентів, а як профільне міністерство, з допомогою якого ми сьогодні повинні знайти джерела надходження цих коштів, і цей закон доопрацювати, я теж згодний з вами.

Що стосовно коштів? Ми розуміємо, що сьогодні їх недостатньо для цільових програм, які вже сьогодні існують. Але ж це ми повинні розуміти необхідне ставлення до наших спортсменів.

Що стосовно, от я Ніні Дмитрівні, хотів відповісти, що стосовно телебачення, ми знову звернулися до цього питання. Це дійсно є проблема, сьогодні показують стріляли, взривалки, хто кого прибив, хто вбив, хто кого зарівав. Для чого це робиться? Я не розумію. Сьогодні дитині не хочеться зовсім вмикати телевізор, а ті види спорту, яких тут у нас багато, які виховують патріотизм. Тому що сьогодні нашу Україну прославляють, на жаль, не наші політики, не наші депутати до депутатського корпусу до якого я теж відношусь, а наші спортсмени. Дякую.

Хто бажає ще взяти участь в обговоренні, якщо є. Будь ласка, представтесь.

ГОНТЮК Р.В. Доброго дня, шановний голово комітету, шановні депутати, присутні, керівники!

З власного досвіду спортсмена... Гонтюк Роман Володимирович, заслужений майстер спорту, дворазовий призер Олімпійських ігор. Хочу висловити свою думку в тому, що будучи спортсменом я, дійсно, сам на своєму досвіді стикався з цієї проблемою по страхуванню і в мене виникало дві дуже важких травми. І, дійсно, було проблема по страхуванню, в мене не було цієї страховки і в мене не було можливості самому її оплатити. Приємно, що я можу зайти до Сергія Назаровича Бубка чи Равіля Сафовича Сафіулліна і звернутися за допомогою напряду, що вони зможуть мені якось там чи з власних коштів, чи з якихось якоюсь допомогою допомогти в моїй проблемі. Але на сьогоднішній день я думаю, що якщо буде, дійсно, підтримка держави в цьому питанні і я думаю, що кожний із спортсменів, він зможе відчувати себе впевнено, він буде виходити на татамі чи на будь-який інший вид спорту, він буде викладатися на всі сто процентів. Він не буде переживати, що сьогодні він травмується і завтра йому не буде кому там допомогти в лікуванні його травми і він не зможе розкритися повністю свій потенціал.

Тому я би щиро просив, багато ми розмовляли, я слухав і багато чого для мене не зрозуміло. Мені важко зрозуміти, але хотілось би одне, щоб, дійсно, було розуміння держави. Спортсмени, дійсно, вони хочуть, вони переживають за, ну, хочуть досягнути великих результатів, так. І якщо ми їм допоможемо, то ми зможемо тільки більше прославити честь нашої країни в світі.

Що стосується другого питання, от недавно... що телебачення, що не висвітлюється в засобах масової інформації, вот буквально вчора я прилетів з Таджикистану і ми їздили там з дітьми на спортивні змагання, повернувшись звідти, ми здобули шість медалей, два рази звучав гімн нашої країни в Таджикистані, приємно, що нас підтримували дуже гарно там. І коли я звернувся я сьогодні там до преси в зв'язку з тим, щоб висвітлити таку перемогу на рівні країни, мені сказали такі питання, що я бачу, н, ми там бачили, що вас там якісь спонсори відряджали на ці змагання, що це буде коштували приблизно біля 70 тисяч гривень. Це прикро і це дуже боляче, що, дійсно, за тих діточок було би приємно, щоб почула країна, і вони самі б порадилися якось їх підтримувати. Ну, такі моменти, але ми сильні духом. Я думаю, що ми здолаємо всі перешкоди і будемо все рівно виступати достойно. Дякую за увагу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую вам. Я вас повністю підтримую, що діточки, які здобувають перемоги, які отримують медалі, у них повинен бути стимул. Вони за це не отримують кошти, вони за це не отримують якісь нагороди, я маю на увазі матеріальні. У них повинен бути стимул, вони повинні звучати в телевізорі, у засобах масової інформації, не за кошти, які можуть заплатити ваші спонсори, чи не можуть вони заплатити, а це повинно бути підтримано на рівні держави. Я з вами згоден, що держава повинна захистити своїх спортсменів, для того щоб у них був стимул, стосовно здоров'я, страхування і безпеки тих видів спорту, якими вони займаються. Дякую.

І хочу надати слово міністру спорту Сафіулліну Равілю Сафовичу.

САФІУЛЛІН Р.С. Спасибо большое.

Я хотел обратиться к представителям Министерства финансов, которые здесь присутствуют, в частности к Светлане Николаевне. Вот вы слышите все, что говорят спортсмены, люди спорта, насколько тяжело: средств нет, ну, ничего нет, базы нет, медикаментов нет, питания нет. Вот я к вам обращаюсь, Светлана Николаевна. Вы говорите о программе. Она, действительно, без цифр, но если уже говорить до конца, то концепция к этой программе была нами утверждена на Кабмине в 32 миллиарда гривен на 5 лет.

Первоначальный вариант программы, который был подан вам, состоял из 153 пунктов. Первый раз нам отбрасывают – в итоге 125. Подаем 125. 80, 70... Раз восемь опускали, по-моему, сегодня уже меньше 50 пунктов.

Просьба к вам: поддержите этих людей. Светлана Николаевна, по-моему, когда я еще 3 года назад пришел министром, через пару месяцев мы запустили постанову по питанию. Вот спортсмены знают. 112 гривен. Мы по предложению Министерства финансов выходили... уходили от денежного выражения, подходили к корзинке, то есть 7 тысяч килокалорий – затраты у штангиста или у другого аналогичного вида спорта, ему нужно 100 грамм мяса (условно), 100 грамм того, того, то есть на 7 тысяч, независимо от суммы. Три года. Уже подошли. Помогите нам. Может быть мы в чем-то не правы, не знаем эти термины ваши и так далее. Но можно же нам помочь, а не просто футболять. Три года! Вы понимаете или нет?! Они же... мне стыдно, мы же порой не говорим...

Вообще конечно, Артур Леонидович, этот вопрос, который сегодня вторым, и он появился, по-моему, 6 числа, на эту тему можно говорить неделю и нужно было его одним заслушивать, потому что сегодня многие вообще ничего не договорили.

Наши спортсмены едут за рубеж в командировку, они везут с собой "мивину"!

Мы селимся... понимаете, соперники наши, с кем нам завтра выходить на помост или куда-то, они – в пятизвездочных гостиницах, а мы чуть ли не в общежитиях живем. И это все...

Помогите нам! Скажите, как сделать. Ноль. Молчок.

Сегодня подошел к министру, ну спортивный человек – моментально подписал. Сразу подписывает все. У вас же любую бумагу... нужно выжидать по месяцу. Ну честно, ну стыдно уже! Вы же поймите, мы же не от жиру бесимся или как как так можно сказать... вот вы послушали, мы посмотрим, какая будет реакция.

Ну честно, порой стыдно бывает. Приходят все сотрудники и звоню министру, замминистру. Для чего? Бумагу подписать. Бумагу! Которая не нам она нужна, она нужна людям, она стране нужна эта бумага.

Спасибо. Извините. Может быть чуть-чуть... Но наболело.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Спасибо, Равиль Сафович. Это очень болезненная тема.  
(Оплески)

Да, будь ласка. Представтесь.

БРИНЗАК В.М. Президент Федерації біатлону і віце-президент Олімпійського комітету Бринзак Володимир Михайлович. Я до того ж, Равіль Сафович може підтвердити, я тільки що приїхав з передолімпійського Сочі і хочу вам сказати, що дуже важко було у Сочі. Тим більше, що вже фактично місяць немає фінансування, і ми їздимо за свої кошти. Це вже підтверджений бюджет, це вже захищений бюджет, це вже спортсмени, які завоювали у цьому році п'ять медалей на чемпіонаті світу, спортсмени, які не отримують вже майже рік президентські стипендії, які вони заслужили ще у січні прошлого року на чемпіонаті Європи, вигравши його.

І знову ж таки, я можу сказати, зараз ми кажемо про створення центру олімпійської підготовки у Чернігові, перший державний центр. Ми просили, відпрацювали всі документи, написали туди статті, різні були статті. Зараз нам з Мінфіну прислали тільки учбово-тренувальні збори і зарплата. Штатний розклад написано: водій, лікар. А який водій, якщо нам не заплановано транспорту ніякого? Який лікар, якщо він гне має ніякого матеріального забезпечення взагалі? Це знову ж таки є центр на папері, який не буде працювати. І так постійно ми зіштовхуємося з такими проблемами. Дійсно, треба, щоб Міністерство фінансів було з нами більш ближче до наших спортивних вимог, до спортивних потреб, тому що дуже важко медалі олімпійські завоювати, ви знаєте як це, тим більше у зимових олімпійських



видах спорту і Сочі буде. Там дуже важка атмосфера, люди свідомість втрачають, ми бачили, як російські спортсмени втрачали, їх виносили на носилках після фінішу. І нам потрібно якась допомога, дійсно, і в харчуванні, і у забезпеченні, і у фінансуванні. Ми зараз приїжджаємо, у нас борги. Ми після кожного етапу кубку світу, чемпіонату світу приїжджаємо з боргами, і нам шлють телеграми: "Коли ви вже розрахуетесь?" Нам дають змашення у борг, нам дають лижі у борг, які ми не можемо оплатити до цих пір. Оце така підтримка олімпійських видів спорту, напевно, номер один сьогодні в Україні, які готуються до Сочі через рік захищати нашу державу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Володимире Михайловичу, дякую всім присутнім. Будемо завершувати нашу дискусію.

На завершення хочу сказати, шановні друзі, підводячи підсумки комітетських слухань, хочу подякувати всім учасникам за змістовні пропозиції щодо вдосконалення розвитку фізичної культури і спорту. Комітет відкритий для розгляду всіх пропозицій спортивної громадськості щодо вдосконалення законодавчого забезпечення сфери фізичної культури і спорту. Сьогодні ми побачили справжніх ентузіастів своєї справи, які працюють як в органах виконавчої влади, так і в громадських організаціях, людей, які віддають своє життя розвитку спортивної галузі, формуванню здорового способу життя дітей та молоді. І тому завдання комітету разом з міністерством об'єднати, всіх вас, всю спортивну громадськість на спільні дії щодо забезпечення сталого розвитку сфери фізичної культури та спорту. Я впевнений, що вирішити це завдання в наших з вами силах. Тому давайте працювати разом.

Шановні колеги, пропозиції... всім роздані проекти рекомендацій слухань, пропозиції. Якщо у когось є якісь доповнення чи якісь другі пропозиції, я пропонував би надати в комітет у письмовій формі, щоб далі не продовжувати дискусію.

Ще раз хочу подякувати всім присутнім за те, що ви внесли свої пропозиції. І дуже планую, і дуже сподіваюсь на нашу подальшу співпрацю. Дякую вам за увагу.